

பாஷா இரங்குதா ஸாஹீ

ஒருவர்

தந்தை

மீனம்

இறக்கும்

கலை!

மொழி பெயர்ப்பு :

சுவாமி ஆனந்த் பரமேஷ்

(1976-ஆம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 11-ஆம் தேதி முதல் 20-ஆம் தேதி வரை பூனா ஆஸ்ரமத்தில், ஓஷோ ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பு இது. ஆங்கில ('The Art of Dying') நூலை நேரடியாக மொழி பெயர்த்து முதல் இரண்டு அத்தியாயங்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.)

நர்மதா பதிப்பகம்

நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

10, நானா தெரு, (தி.நகர் தலைமை

அஞ்சலகத்தை ஒட்டிய தெரு), பாண்டி பஜார்,

தி.நகர், சென்னை - 600 017. தொலைபேசி : 24334397

செல்லிடபேசி : 9840 226661, தொலைநகல் : 24 33 63 12

“ஓஷோ நிறக்கவும் இல்லை; இறக்கவும் இல்லை. இந்த பூமிக்கு விஜயம் செய்த நாள் 11-12-1931இலிருந்து 19-1-1990 வரை.”

பகவான் ஸ்ரீ ரஜனீஷ், இப்போது ஓஷோ (OSHO) என்று அழைக்கப்படுகிறார். 'வில்லியம் ஜேம்ஸ் (William James) கூறிய 'ஒஷியானிக்' (Oceanic) என்ற வார்த்தையிலிருந்து என் பெயர் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது' என்று ஓஷோ விளக்கினார். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் 'கடலுடன் ஒன்றிக் கலப்பது' என்பது. ஒஷியானிக் என்பது உள் அனுபவத்தை விளக்குவது. அந்த அனுபவத்தை அனுபவிப்பவரை எப்படி அழைப்பது? அதற்கு பகவான் 'ஓஷோ' என்று அழையுங்கள் என்கிறார். சரித்திரப்பூர்வமாக முன்பு, இந்த வார்த்தையை, தூரக்கீழை நாட்டில் (Far East), ஞானம் அடைந்தவர்களுக்கு, கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, சூட்டி இருக்கிறார்கள் என்று பிறகு தெரியவந்திருக்கிறது. இனிமேல், தன்னை வெறும் 'ஓஷோ' என்று மட்டும் அழைக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

Email : narmadhamail@yahoo.co.in ❖ Website : www.newbooklands.com

Pages : 128

PRICE Rs.50-00

Paper used : 13.6 Kg SPB N.S

□ Manam Irakkum Kalai - The Art of Dying (By Osho) Translated into Tamil by Swami Anand Paramesh □ This Edition : May 2009 □ Published by T.S.Raamalingam, Narmadha Pathipagam, Chennai - 600 017 □ D.T.P. Execution by : Sri Vigneshwara Graphics, Chennai-49.Ph: 26503802 □ Printed at :M/s. Malar Printers, Chennai - 34.□

முன்னுரை

ஒவ்வொருவருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம் என்னவென்றால், இறப்பு என்பது மற்ற ஜனங்களுக்கும், அயல் நாட்டவர்களுக்கும், மற்றும் நாய் போன்ற விலங்கினங்களுக்கும் சாதாரணமாக நிகழக்கூடியதொன்று என்பதாகும். ஆனால் அது தனக்கும் நேரும் என்பதை அவர்களால் நினைத்துப் பார்க்க இயலவில்லை.

அந்த இயல்பான இறப்பை சந்திக்கக்கூடிய வல்லமையை இந்தப் புத்தகம் உங்களுக்கு அளிக்கிறது. சந்திப்பது மாத்திரம் அல்ல, அதை மிக உற்சாகத்துடனும் ஆவலுடனும் எதிர்நோக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அதேசமயம், அதை மிகவும் ஒய்வாகவும் அங்கீகரித்து, அதனுடன் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து இயைந்து செல்லவும் வழி வகுக்கிறது.

இதில் ஓஷோ பத்து நாட்கள் பூனா ஆஸ்ரமத்தில் தினசரி ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் அடங்கி உள்ளன. இதில் ஐந்து, ஹேசிடிக் (Hasidic) கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை; அடுத்த ஐந்து, அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு, பதிலாக அளித்தவை.

ஒவ்வொரு மாதமும், ஓஷோவின் சொற்பொழிவுகள், ஒரு மதத்திலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கும், உதாரணமாக, சூஃபிசத்திலிருந்து (Sufism) தாவோவுக்கும் (Tao), ஹைனத்திலிருந்து ஹேசிடிக்சத்திற்கும் (Hasidism) ஜீசனிலிருந்து, சாங்க்சூவுக்கும் (ChuangTzu) மாறி மாறி நிகழ்ந்தன. இந்த பழைய மதங்களில் ஊடுருவி வரும்பொழுது, அவர் தன் உண்மையான நிலையிலிருந்து ஒருபோதும் நழுவினதில்லை.

ஒரு சமயம், ஓர் அமெரிக்க இளம் சிஷ்யன் ஒஷோவை குருவாக ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இஸ்ரேலில் உள்ள தன் பெற்றோர்களுடன் சேர் கிளம்புவதற்கு மிகவும் தயக்கம் காட்டுகிறான். அவர்கள் ஓர் இந்தியனை, குருவாக எண்ண விரும்பமாட்டார்கள். ஆகவே ஒஷோ அவனிடம், "அவர்களிடம், நான் ஒரு வயதான யூதன் என்று பொய் சொல்" என்றார். அப்பொழுது அந்த சிஷ்யன் சிரித்து மிகவும் இறுக்கம் குறைந்தவனானான். வித்தியாசமான ஜோக்குகளைச் சொல்வதில் ஒஷோ மிகவும் திறமைசாலி. அவை எல்லாராலும் மிகவும் ரசிக்கத் தக்கவை. அவற்றில் ஒன்று எப்பொழுதும் என் ரூபகத்தில் இருக்கிறது. அதாவது,

ஒரு சமயம், மூன்று 'சிரிக்கும் சந்நியாசிகள்' கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால், அங்குள்ள சந்தைக் கடைகளின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து மூவரும் எந்தக் காரணமும் இன்றி பலமாக சிரித்தவாறே இருப்பார்கள். இவர்களைப் பார்க்கும் மக்கள் வியந்து, கூடி நின்று வேடிக்கைப் பார்த்து, பிறகு ஒவ்வொருவராக, அவர்களைப் போலவே வயிறு வெடிக்க சிரிக்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் கண்களிலிருந்து நீர் கூட வரும். அந்த அளவுக்குச் சிரிப்பார்கள்.

ஒரு நாள் அவர்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். அவரை எரிக்க தூக்கிச் சென்றபொழுது மக்களும் உடன் சென்றனர். அப்பொழுதும் மீதி இருந்த அந்த இரண்டு சந்நியாசிகளும் சிரித்தவாறே வந்தனர். இதைப் பார்த்ததும் மக்களுக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை. ஒருவாறாக, அவரை சிதையில் வைத்து அவருடைய உடையை எடுக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இரண்டு சந்நியாசிகளும் அதைத் தடுத்து, தம் நண்பன், தான் இறந்தால் தன் உடையோடுதான் தன்னை எரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதாக சொல்லி, அப்படியே வைத்து தீயிட்டனர்.

அதற்குக் காரணம், சிதைக்குத் தீயிட்ட பிறகுதான் புரிந்தது. ஏனெனில், தீ பரவப் பரவ, பலவித வெடிச்சப்தங்கள் அந்த சிதையிலிருந்து கிளம்பின. பலவித வர்ண ஒளிகள் ஆகாயத்தில் கிளம்பின.

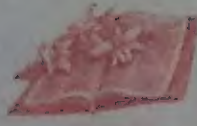
அந்த சந்நியாசி, தான் இறக்கப்போகிறோம் என்று, தெரிந்து, முன்கூட்டியே பலவித பட்டாசு வெடிகளை தன் உடையில் மறைத்து வைத்திருந்தார். இப்பொழுது மற்ற இரண்டு சந்நியாசிகளோடு ஏனைய மக்களும் சேர்ந்து வயிறு வெடிக்கச் சிரித்தார்கள்.

இதைச் சொல்லும்போது ஒஷோ மிகவும் இயல்பாக ஒரு சிறிய புன்னகையுடன் சொல்லுவதைப் பார்ப்பது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி.

அதைப்போல, சென்ற வருடம், இங்குள்ள ஒரு பெண் சந்நியாசி இறந்தபொழுது இதைப்போல ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சியாக அது ஆக்கப்பட்டது. அவள் சாதாரணமாக ஆடிக்கொண்டும், பாடிக் கொண்டும், மிகவும் மகிழ்ச்சியாக எப்பொழுதும் சிரித்துக்கொண்டே இருப்பாள். ஆகவே, அவளது இறப்பையும் நாங்கெல்லாம் ஆடியும், பாடியும், சிரித்தும் கொண்டாடி தீயில் இட்டோம். பல நட்சத்திரங் களுக்குக் கீழே, ஓர் ஆற்றின் கரையில் அவளை சிதையில் வைத்து எரிக்கும்பொழுது பலவித வர்ண உடைகள் அணிந்த சந்நியாசிகள் சுற்றி நின்று பட்டாசு வெடிகளைக் கொளுத்திக் கொண்டாடும் பொழுது, அந்த இடம் வர்ணஜாலங்கள் நிரம்பியதாக இருந்தது. ஒரே மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்.

முதன்முதலில் அப்பொழுதுதான் ஒஷோ சொல்லியது போல் "இறப்பும் ஒரு கொண்டாட்டமே" என்பதை சரியாகப் புரிந்து கொண்டோம்.

— கவாமி ஆனந்த் தேவேஷ், மா பிரேமா வீணா

நன்றி

நம் வாழ்வில் இரண்டு மாபெரும் நிகழ்ச்சிகள் நம்முடைய அனுமதி இல்லாமல் நேருகின்றன. ஒன்று பிறப்பு. அடுத்தது இறப்பு. நாம் பிறக்கும்பொழுதே இறப்பும் கூடவே பிறக்கிறது.

இந்த பிறப்புக்கும், இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலமே வாழ்வு. இந்த வாழ்வின் அமைப்பு, பெரும்பாலும் நம் கையில்தான் இருக்கிறது. சிறு வயதில் கோலி, நீச்சல், ஓடுதல் போன்ற விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம், பிறகு பணம், அந்தஸ்து, படிப்பு, வசதிகள் போன்றவற்றில் அடுத்தவர்களைவிட நாம் உயர்வாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையாக மாறுகிறது. ஆக, மனிதனின் மனம் அடிப்படையில் மாறவே இல்லை. இலக்குதான் மாறி இருக்கிறது.

இதை ஒருவன் எவ்வளவு சீக்கிரம் புரிந்து கொள்ளுகிறானோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அவன் பார்வையின் கோணம் மாறுகிறது. உலகத்தை நோக்கியே நிற்கும் தன் பார்வையை (Extrovert) 180 டிகிரி திருப்பி, தன்னை நோக்க ஆரம்பிக்கிறான் (Introvert). இந்த உலகத்துப் பொருள்களுக்கு ஆசைப்படுபவன் யார்? அதனால் முடிவில் அடையப் போகும் பயன் என்ன? என்று ஆராயத் தொடங்குகிறான். ஒருவனின் குணம் இங்குதான் ஆரம்பமாகிறது. ஒரு விழிப்புணர்வு உண்டாகிறது.

இந்த விழிப்புணர்வோடு நாம் இந்த இடைப்பட்ட வாழ்வை வாழ ஆரம்பித்தால், அது ஆனந்தமயமாகிறது. இந்த ஆனந்தமயமான வாழ்வே பேரானந்தத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. மனதோடு கூடிய உங்கள் வாழ்வு உலகப் பற்று உடையது. அது எப்பொழுதும் உலகத்தை

நோக்கியே செல்லும். அப்படிச் செல்லும் மனதை இறுக்கம் (Seriousness) நிறைந்ததாக ஆக்காமல், மகிழ்ச்சியாக, கொண்டாட்டமாக, ஆனந்தமாக, அன்பும், கருணையும் உடையதாக ஆக்குங்கள். இப்படி இலேசாகும் மனம், தன்னைச் சுலபமாகப் பார்க்க ஆரம்பிக்கும். இது ஒரு கலைதான்.

இதைத்தான் ஒஷோ அவர்கள், இந்நூல் மூலம் பல பரிமாணங்களில் விளக்குகிறார். இந்த பிரபஞ்சம் உயிரோட்ட முடையது. சக்திமயமானது. ஆகவே, சதா மாறிக்கொண்டே இருக்கும் தன்மை உடையது. ஒன்று பிறந்தால், மற்றொன்று இறக்கிறது. ஒன்று இறந்தால் மற்றொன்று பிறக்கிறது. இதற்கு ஆரம்பமும் இல்லை. முடிவும் இல்லை. ஆகவே இடைப்பட்ட வாழ்வை, அந்த சக்தியோடு இயைந்து இயல்பாக வாழுங்கள். ஒஷோ மேற்சொல்லிய கருத்துகளைத்தான் ஆதாரமாக வைத்து, பலவித கோணங்களில் விளக்குகிறார்.

இதை மொழி பெயர்க்கத் தூண்டிய என் உள் உணர்வுக்கும், ஊக்கம் அளித்து தன்னுடைய மாதாந்தர 'ரஜனீஷ்' (ஒஷோ) பத்திரிகையில் பல பகுதிகளாக வெளியிட்ட திரு. சுவாமி மோகன் பாரதி அவர்களுக்கும் என் நன்றியும், வணக்கமும் உரித்தாகுக.

இதைப் புத்தகமாக வெளியிடும் தமிழ் மக்களுக்கு ஒஷோவை நன்றாக அறிமுகப்படுத்திவிட வேண்டும் என்று என்னைப்போலவே ஆர்வம் கொண்டுள்ள நர்மதா பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்களுக்கு, என் உளமார்ந்த நன்றி என்றும் உரித்தாகும். அவர் தொண்டு சிறக்க ஒஷோவின் ஆசி கிட்டட்டும்.

சுவாமி ஆனந்த் பரமேஷ்

□ □ □

மனம் பற்றி பத்து குறள்கள்

1. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் வாழ்வின் இடைநிலை துவக்கம்.
2. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் எண்ண அகைகளின் கூட்டு.
3. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் வாழ்வில் இடைநிலை எஜமான்.
4. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் உயிரின் படர்க்கை நிலை.
5. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் புலன் - ஐந்தின் செயல் குவியல்.
6. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் சக்தியின் சிதறிய மாயை.
7. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் நிகழ்காலமற்ற நிலையாம்.
8. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் மகிழ்ச்சியின் நண்பனும் பகைவனும்.
9. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் இறைத்தன்மையின் முதல் எதிரி.
10. மனம் எனப்படுவது யாதெனில் உந்தன் விழிப்பை மறைக்கும் மேகம்.

சுவாமி ஆனந்த பரமேஸ்

ஓஷோவின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

1931 - ஓஷோ அவர்கள் 1931-ஆம் வருடம், டிசம்பர் 11ஆம் தேதி மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள குச்வாடா (Kuchwada) என்ற சிற்றூரில் பிறந்தார். ஜெயின் மதத்தைச் சார்ந்த ஒரு தம்பதியர்க்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். அவரது தகப்பனார் ஒரு நடுத்தர துணி வியாபாரி. அவருடைய குழந்தைப் பருவத்து முதல் ஏழு வருடங்கள் அவருடைய பாட்டனார் வீட்டில் கழிந்தன.

அப்பொழுதுதான் அவருக்கு முழு சுதந்திரம் அளித்தார்கள். அப்பொழுதே அவருக்கு உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள ஆர்வம் மிகவும் ஏற்பட்டது. அவருடைய அணுகுமுறைகள் அத்தனையும் வித்தியாசமாகவே இருந்தன.

1938 - அவருடைய பாட்டனார் இறந்தபிறகு தன் தாய், தகப்பனுடன் கடவாரா (Gadawara) என்ற சிற்றூரில் வசிக்க நேர்ந்தது. அவரது பாட்டி, தான் இறக்கும்வரை அவருடனேயே இருந்தார்.

அந்த மூதாட்டிதான் அவருக்கு நண்பன், வழிகாட்டி, தத்துவ வாதி எல்லாம். ஒருசமயம், அந்த அம்மாள், "நான் என் பேரனின் முதல் சிஷ்யை" என்று கூறி இருக்கிறாள். அவள் இறந்தது 1970ஆம் வருடம்.

1946 - ஓஷோ அவர்கள் தனது 14ஆவது வயதில் சத்தோரி (Satori) என்ற ஞான அனுபவத்தைப் பெற்றார். இந்த இடைப்பட்ட

காலத்திலும் அதற்கு அப்பாலும், அவருடைய தியானம் மிகவும் ஆழமாகச் சென்றது.

இந்த ஆன்மிக அனுபவங்கள், அவருடைய உடலை மிகவும் பாதித்தன. இறந்து விடுவாரோ என்று அவருடைய பெற்றோர்களும் பயந்தார்கள்.

1951 - 1953ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் 21ஆம் தேதி, தன் 21 வயதில், ஒஷோ அவர்கள், தன் உள் மையத்தை அடைந்து பூரண விழிப்பு நிலையை (Enlightenment) அடைந்தார். அப்பொழுது அவர் சொன்னதாவது: "என் வெளி உலக வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்துவிட்டன. இனிமேல் என் உள் ஆத்மீக உணர்வுப்படி அகங்காரமற்ற முழு விழிப்பு நிலையில்தான் வாழ்வேன்" என்றார்.

ஆனால் படிப்பைத் தொடர்ந்து 1956இல் முதல் வகுப்பில் தன் ஹானர்ஸ் (Honors) பட்டத்தை சாகர் யுனிவர்சிட்டியில் (Saugar University) பெற்றார். கல்லூரிகளின் பேச்சுப் போட்டியில் எப்பொழுதும் முதல் பரிசையே பெறுவார். தன் கடைசி பட்டப் படிப்பில் தங்க மெடல் பெற்றார்.

- ரெய்ப்பூரில் உள்ள சமஸ்கிருதப் பள்ளியில் சமஸ்கிருதம் ஒரு வருடம் பயின்றார். பிறகு ஜபல்பூர் யுனிவர்சிட்டியில் தத்துவப் பேராசிரியராக பதவி ஏற்றார். பிறகு 1966இல் இந்த நாகரிக சமூக அமைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் பலவித முறைகளை வகுத்து மக்களிடம் விளக்க தன் பதவியை ராஜினாமா செய்தார்.

பிறகு பல வருடங்கள் இந்தியாவின் பல இடங்களுக்குச் சென்று தன் புரட்சிகரமான ஆத்மீகக் கருத்துக்களையும் தியான முறைகளையும் மக்களுக்கு விளக்கிக் கூறி அறிமுகப்படுத்தினார். அப்போது அவரை "ஆச்சார்யா ரஜனீஷ்" என்றே அழைத்தார்கள். மத சம்பந்தமான

அவருடைய புதிய அணுகுமுறை, பல சுய சிந்தனையாளர்களைக் கவர்ந்தது.

1968 - ஒஷோ அவர்கள் பம்பாயில் தங்கி பல தியான முகாம்களை நடத்தினார். அப்பொழுதுதான் தன்னுடைய மிகப் பதுமையான டைனமிக் தியானத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். மனதின் எண்ண ஒட்டங்களை நிறுத்துவதற்கு முன் 'வெளியேறுதலின்' (Catharsis) அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். 1970இலிருந்து ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு சந்நியாசம் வழங்கினார்.

அவர்களை புதிய சந்நியாசிகள் (Neo-Sannyas) என்று அழைத்தனர். ஒஷோவின் அன்பினாலும், தனிப்பட்ட அக்கறை மற்றும் வழிகாட்டுதலாலும் அவரவர்கள், தியானத்தின் மூலம் தங்கள் உள் மையத்தை நோக்கி பயணம் செய்தனர். அவரை 'பகவான்' என்றும், 'அனுக்கிரகம் பெற்றவர்' என்றும் அழைத்தனர்.

1970 - மேற்கிலிருந்து பல சுய சிந்தனையாளர்கள் இவரை நாடி வர ஆரம்பித்தனர். இவருடைய பெயரும் புகழும் வெளிநாடுகளுக்கு குறிப்பாக ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஜப்பான் தேசங்களுக்குப் பரவின. 1974இல் தன் ஆஸ்ரமத்திற்காக பூனாவில் ஓர் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

1974 - ஒஷோ ஞானம் அடைந்த 21-ஆம் ஆண்டை பூனாவில் ஆரம்பித்த ஆஸ்ரமத்தில் முதன் முதலில் கொண்டாடினார்கள். அவருடைய புகழ், உலகத்தில் மின்னலென்று பரவியது. ஆனால் ஒஷோ அடிக்கடி தனிமையை நாடினார். ஒரு நாளைக்கு இருமுறைதான் சீடர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்தார். அப்பொழுது காலையில் ஆத்மீக விளக்கமுடைய மாலையில் தீட்சையும், கேள்விகளுக்கு பதிலும், அறிவுரையும் வழங்கினார். இரண்டே வருடங்களில் ஆஸ்ரமம் மிகப் பெரி வளர்ச்சி அடைந்தது.

உலக மக்கள் வெள்ளமென வரத் தொடங்கினார். பல வித்தியாசமான தியான பூஜைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவருடைய புலமையும், ஆழ்ந்த அறிவும், தீர்க்க தரிசனமும், எதையும் ஆழ்ந்து பார்க்கும் நுண்ணறிவும், எளிமையாகவும், விகடமாகவும் விளக்கிச் சொல்லும் திறனும், பல அறிஞர் பெருமக்களைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. அப்போது வெளிப்பட்ட அவருடைய விளக்கங்கள் மிக ஆழமானவை. அவற்றை நாடாவில் பதிவு செய்து புத்தகமாக வெளியிட்டார்கள். உண்மையை அறிந்து கொள்ளுவதில் ஆர்வம் உடையவர்களுக்கு பூனா ஒரு மெக்காவாக்கி விட்டது. அங்கு கிழக்கும், மேற்கும் இரண்டறக் கலந்தன.

“இந்த அறிவு சார்ந்த 20-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பழைய மதங்களின் கொள்கை, தத்துவம் எதுவும் சரியாக வராது. கடவுள் தன்மையை அடைய தியானத்தைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. பிரார்த்தனை மற்றும் சடங்குகள் மூலமாக எதையும் நீங்கள் அடைய முடியாது” என்று உறுதியாகச் சொன்னார். இது அவருக்கு பல பகைவர்களைத் தோற்றுவித்தது.

- இந்து வெறியாளன் ஒருவன் அவர் உரையாற்றும்பொழுது அவரைக் கொலை செய்ய முயன்றான். ஆனால் தப்பித்து விட்டார். அவருடைய சீடர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்கள் பல வட்சக்கணக்கில் இப்பொழுது உலகம் பூராவும் பெருகினர்.

- மே மாதம் முதல் தேதியில் தன் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டு அமைதியாக, இதயத்தோடு- இதயம் பேசுதல் என்ற வழியைப் பின்பற்றினார். அத்துடன் அவருக்கு முதுகில் வலி ஏற்பட்டது. அதை அறுவை சிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்த அவரை, அவருடைய அமெரிக்க சீடர்கள் அங்கு கொண்டு சென்றார்கள்.

அவர்கள் அமெரிக்காவில் ஒஷோவைக் கொண்டு ஆஸ்ரமம் அமைக்க மத்திய ஓரிகான் பாலைவனப் பகுதியில் சுமார் 64,000 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி பசுமைக் காடாக மாற்றி, ஓர் எழில்மிகு ஆஸ்ரமம் அமைத்து அங்கு ஒஷோவை இருக்கச் செய்தார்கள். அவர் உடல் நலமும் தேறியது. அதற்கு ‘ரஜனீஷ்புரம்’ என்று பெயர் சூட்டினர்.

அது ஓர் ஆஸ்ரமம் மட்டுமல்ல; சுமார் 5000 பேர் சாப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு விவசாய மற்றும் பால் பண்ணையும் கொண்டது. பலவிதங்களிலும் தன்னிறைவு கொண்டது. இதைப்போல ஆஸ்ரமங்கள் மற்ற மேற்கத்திய நாடுகளிலும் ஜப்பானிலும் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

இப்பொழுது ஒஷோ அவர்கள் ஒரு மதத்தலைவர் என்று அமெரிக்கக் குடியரிமை கேட்டார். ஆனால் அது மறுக்கப் பட்டது. அதற்கு முக்கிய காரணம் ஓரிகான் அரசாங்கமும் கிறிஸ்துவ அமைப்புகளுமே. இவரின் வளர்ச்சியைக் கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதனால் பலவித பொய்யான குற்றங்களைச் சுமத்தினார்கள்.

1985 - செப்டம்பர் 5-ஆம் தேதி ஒஷோவின் அந்தரங்கக் காரிய தரிசியும் மற்றும் நிர்வாகக் குழு அங்கத்தினர்களும் சில சட்ட விரோதக் காரியங்களைச் செய்து அது வெளியே தெரியும் நிலையில் திடீரென்று ஆஸ்ரமத்தை விட்டுச் சென்றனர். இதன் விஷயம், ஒஷோவுக்குத் தெரிய வந்ததும் உரிய அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு தணிக்கை செய்யச் சொன்னார். அப்பொழுது பல முறைகேடுகள் நடந்திருப்பது தெரிய வந்தது.

இதனால் அரசாங்கம், ஒஷோவும் அதற்கு பொறுப்பு என்று சொல்லி அவரை எந்த வாரண்டும் இல்லாமல் அக்டோபர் 29ஆம் தேதி கைது செய்தது. அவரை ரகசியமாக ஒக்கலஹமா (OKLAHOMA) ஜெயிலில் 4 நாட்கள் பல தொற்று

வியாதி கைதிகளுடன் டேவிட் வாஷிங்டன் (David Washington) என்ற பெயரில் அடைத்து வைத்தனர். பிறகு வேறு சிறையில் மாற்றப்பட்டு மேலும் 12 நாட்கள் கை விலங்கோடு வைத்தனர்.

நவம்பர் மாதம், அவருடைய வக்கீல்கள், அவர் மேல் சுமத்திய 34 குற்றச்சாட்டுகளில், இரண்டையாவது ஒத்துக்கொண்டால், அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து இருக்காது என்று மன்றாடினார்கள். சீடர்கள் பலரும் தொழுது கெஞ்சினார்கள். வேறு வழி இல்லாமல் தன் அன்பு சீடர்களுக்காக அந்த இரண்டு குற்றங்களை ஒத்துக்கொண்டு தன்னுடைய கவனத்துக்கு வராமல் அவை நடந்துவிட்டன என்றார்.

அதற்காக அவர் ஒரு லட்சம் டாலர் அபராதம் கட்டி அமெரிக்காவை விட்டு உடனே கிளம்பி விட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிக்க வைத்தது அமெரிக்க அரசாங்கம். ஆகவே அந்தப் பணத்தை சீடர்கள் சேர்ந்து கட்டி அவரை தனி விமானத்தில் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அவர் சிறிது நாட்கள் இமயமலை பக்கம் தங்கினார். அவர் வந்த ஒரே வாரத்தில் அந்த அமெரிக்க ஆஸ்ரமம் கலைக்கப்பட்டது.

1985 - டிசம்பர் மாதம் அவரும் அவருடைய முக்கிய சீடர்களும் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று எந்தக் காரணமும் சொல்லாமல் இந்திய அரசாங்கம் அறிவித்தது. பிறகு அவர் காட்மாண்டு நேபாளத்துக்குச் சென்று தன் உரைகளை நிகழ்த்தினார்.

1986 - பிப்ரவரி மாதம் 30 நாள் சுற்றுலா விசாவில் கிரீஸ்-க்குச் (Greece) சென்றார். ஆனால், பழைய கிறிஸ்துவ மத அமைப்புகள், ஒஷோவை உடனே விரட்டாவிட்டால் இரத்த ஆறு ஓடும் என்று அந்த அரசாங்கத்தை பயமுறுத்தவே அவர் வேறு நாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியதாகிவிட்டது.

1986 - மார்ச் 6ஆம் தேதி முதல் சுவிட்சர்லேண்ட் (Switzerland) பிறகு சுவிட்சர்லாந்து, அடுத்து ஐர்லேண்டு (Ireland) ஜெர்மனி என்று ஒவ்வொரு நாடாகச் சென்றார். ஆனால், அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிக்கு அவர்கள் பணிய வேண்டியதாகிவிட்டது.

ஏனெனில் எல்லா நாடுகளும், அமெரிக்க அரசாங்கத்திடம் பல சலுகைகள் பெற்று வந்தன. அவை பறிக்கப்படும் என்று பயமுறுத்தவே, ஒஷோவை எந்த நாடும் அனுமதிக்கவில்லை.

1986 - மார்ச் 19ஆம் தேதி உருகுவே (Uruguay) நாடுமட்டும் அவரை தைரியமாக அனுமதிக்க விரும்பியது. பிற்பாடு அலுவல் மிரட்டப்படவே, ஜூன் மாதம் 18ஆம் தேதி அந்த நாட்டைத் தொட்ட உடனேயே அமெரிக்காவின் உத்தரவின் பேரில் அவர் விசா மறுக்கப்பட்டது. பிறகு லிஸ்பன் (Lisbon) சென்றார். அங்கேயும் அதே தொல்லை.

ஆகவே ஜூலை 28ஆம் தேதி இந்தியா திரும்ப எண்ணினார். இப்படியாக மொத்தம் 21 நாடுகள் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தலால், அவரை உள்ளே விட மறுத்தன.

1986 - ஜூலை 29ஆம் தேதி மீண்டும் இந்தியா வந்து, பம்பாயில் ஒரு சிநேகிதர் வீட்டில் சுமார் ஆறு மாதம் தங்கி, காலை- மாலை தினசரி உரை நிகழ்த்தினார்.

1987 - ஜனவரி 4ஆம் தேதி பூனா ஆஸ்ரமத்துக்கு மீண்டும் சென்று தங்கினார். ஆனால் பூனா நகராட்சி இவர் இங்கு தங்கக் கூடாது, அதனால் நகரத்தில் பெரிய கலவரம் நேரிடும் என்று கோர்ட் மூலமாக தடை விதித்தது.

ஆனால் பம்பாய் கோர்ட் பிறகு இந்தத் தடையை அகற்றியது. இந்த சமயத்தில் அவர் உரை ஆற்றும்பொழுது, ஓர் இந்து வெறியன் அவரைக் கொலை செய்ய முயன்றான்.

1987 - நவம்பர் மாதம் 6ஆம் தேதி முதல் நோய்வாய்ப்பட்டு சுமார் ஒன்றரை மாதம் படுக்கையில் இருந்தார். அப்பொழுது அவர் உடலை பரிசோதனை பண்ணும்பொழுது அவர் உடலில் தாலியம் (Thallium) விஷம் கலக்கப்பட்டு இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவர் 12 நாள் சிறை வாசத்தில் இருக்கும்பொழுது அமெரிக்க அரசாங்கம் அவர் உடலில் சிறுசுச் சிறுசு அந்த விஷத்தைக் கலக்க ரகசிய உத்தர விட்டுள்ளது!

பல சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டன. நரம்பு வலியால் அவதிப்பட்டார். எல்லாம் ஓரளவுதான் பயன் கொடுத்தன. இந்த நிலையிலும் அவர் கூடியவரை சீடர்களைச் சந்தித்தார். காலை உரை நிகழ்த்தினார். பிறகு முழு ஓய்வில் இருந்தார்.

1990 - ஜனவரி 19-ஆம் தேதி தன் பூத உடலை நீத்தார். அன்றே அவர் உடலுக்குத் தீயிடப்பட்டது. சுற்றிலும் அவரது சீடர்கள் அனைவரும் ஆடிப்பாடி, அதை ஒரு கோலாகலமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

1 இறப்பதும் ஒரு கலையே!

The Art of Dying

வாழ்வு, வாழ்வதில்தான் இருக்கிறது. அது ஒரு நிலைபெற்ற பொருள் அல்ல. அது ஒரு தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சியாகும். அதை முழுமையாக உணர்வதற்கு, அதனுடன் இரண்டறக் கலந்து இயைந்து வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

சாஸ்திரங்களிலேயோ அல்லது தத்துவ நூல்களிலேயோ வாழ்வின் உண்மையான அர்த்தத்தைத் தேடினால் வாழ்க்கையை மட்டுமின்றி, அதன் உண்மையான அர்த்தத்தையும் இழக்க நேரிடும்.

எங்கேயோ ஓர் இடத்தில் வாழ்வு உனக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று எண்ண வேண்டாம்.

அது உன் உள்ளேயே நிகழும் ஓர் உன்னத நிகழ்ச்சியாகும். அது எதிர்காலத்தில் அடையக்கூடிய ஓர் குறிக்கோள் அல்ல. அது இப்பொழுதே இந்த கணத்தில் இங்கேயே உன்னுடைய இரத்த ஓட்டத்திலேயே, ஒவ்வொரு மூச்சிலேயும், இதயத் துடிப்பிலேயும் நிகழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறது.

உன்னுடைய வாழ்க்கை எப்படி அமைந்த போதினும் நீ அந்நுடைய உண்மையான அர்த்தத்தை வேறு எங்கேயோ கேட முயற்சித்தால் அதை கண்டிப்பாக இழப்பாய். பல நூற்றாண்டுகளாக மனிதன் இதைத்தான் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறான்.

வாழ்வின் உண்மைக்காக, விளக்கக்கூடிய சிந்தனையாகவோ உண்மை அல்லாத உண்மைகளையோ உணரவில்லை. உத்தராகாலமாகவோ வெளிப்படு.

நாம் நம் பகுத்தறிவைக்கொண்டு இவ்வுலகத்தை மட்டும் அறிய விநம்புகிறோம். ஆனால் அதைக் கொண்டு இப்பொழுது இந்த கணம் உன்னுள் என்ன நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்பவில்லை.

என் ஓர் அழகான கதைக்காக கேட்டிருக்கிறேன். இதைத் தெரிந்துகொள்ளவதற்காக மனோகாத்துவர்கள் முதல் பல பேர்களிடம் விளக்கம் கேட்டான். ஆனால் ஓர்வரும் சரியாக சொல்லவில்லை.

அதைத் தெரிந்துகொள்ளவதற்காக மனோகாத்துவர்கள் முதல் பல பேர்களிடம் விளக்கம் கேட்டான். ஆனால் ஓர்வரும் சரியாக சொல்லவில்லை.

மீதம் கேட்டால் அவர் மறுமனே இதைத் தெரிந்துகொள்ளவதற்காக மனோகாத்துவர்கள் முதல் பல பேர்களிடம் விளக்கம் கேட்டான். ஆனால் ஓர்வரும் சரியாக சொல்லவில்லை.

வாழ்வின் உண்மையான விளக்கமும், அதில் மனோகாத்துவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் சொல்ல முடியும் என்று நம்புகிறான்.

ஆகவே, சகல சொத்துக்களையும் விற்றுவிட்டு, அந்த எல்லாம் அறிந்த ஞானியைத் தேடி வருகிறான். சுமார் எட்டு வருட காலம் கிராமம் கிராமமாக இரயில்லையில் சுற்றி தேடி அலைகிறான்.

கடைசியில் அவர் எங்கு இருக்கிறார், அந்த இடத்தை அடைய உடைய அழகமான கதை விளக்கம் ஓர் இடையன் சொல்லுகிறான்.

சுமார் ஓர் வருடம் அலைந்த பிறகு அவர் இருப்பிடத்தை அடைகிறான். அவருக்கு சுமார் நூறு வயதுக்கு மேல் இருக்கும். தன்னைக் காண அந்த அமெரிக்கன் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு, எவ்வளவு தியாகம் செய்து வந்திருக்கிறான் என்று அறிந்த அந்த ஞானி, அவனுக்கு அன்புடன் உதவி செய்ய சம்பந்தித்து, “மகனே! நான் உனக்கு எப்படி உதவ வேண்டும்?” என்று கேட்கிறான்.

அதற்கு அவன், “வாழ்வின் உண்மையான உண்மையை அடைய உதவி. இதைத் தெரிந்துகொள்ளவதற்காக மனோகாத்துவர்கள் முதல் பல பேர்களிடம் விளக்கம் கேட்டான். ஆனால் ஓர்வரும் சரியாக சொல்லவில்லை.” என்று சொல்லுகிறான்.

இதைக்கேட்ட அந்த அமெரிக்கன், “முடிவில்லாத அறா!” என்று ஆச்சரியப்படுகிறான். “இதை அறிந்த கொள்ளவா இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்பட்டு வந்தேன்?” என்கிறான்.

மனதை தேவையற்ற வீஷயங்களால் நிரப்பி, அதன் பளுவை அதிகரிக்கிறது.

அதனால் அவனுடைய அகங்காரம் (ஈகோ) வலுவடைகிறது. ஆகவே அவை வாழ்வின் உண்மை அர்த்தத்தையோ அல்லது அதை அடையக்கூடிய வழியையோ விளக்காது. ஏனெனில், அவற்றினால் அது முடியாது.

அந்நிலை இரக்தம் கோயில் வெளியில் கிடையாது. நீதான் அதன் கோயில். அதன் இரப்பிடம்.

ஆகவே வாழ்வு என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால் முதலில் நீ ஞாபகத்தின் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது: உன்னைடன்றி, வேறு எதுதேயம் தேடாதே என்பதுதான். வேறு எவ்விடமும் அசைக்க சான்றிபிடிக்க முடியாதே. அதனுடைய உண்மையான அர்த்தம் அவ்விடமிருந்து உன்னைவென்று அடையாது.

அவ்வளவுதான்.

இரண்டாவதாக நீ ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது: வாழ்வு என்ன என்பது தெரிந்திருந்தால்தான் சாவு என்ன என்பது உணர்த்தப்படரியம். வாழ்வு என்னுடைய தொடர் திகழ்ச்சியில் சாவு ஒரு பகுதியே. சாதாரணமாக சாவு என்பது வாழ்வின் முடிவு என்றும், எதிரெதிராக நாம் எண்ணி வருகிறோம்.

உன்னுடைய வாழ்வின் விளக்கத்தை வேறு யாரும் கொடுக்க முடியாது. அது உன்னுடைய வாழ்க்கை. அதனுடைய அர்த்தத்தை நீயேதான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முதலில் நான் உனக்குச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் வாழ்வின் அர்த்தத்தை எங்கேயும் சென்ற தேடாதே. அதை என்னிடமோ, வேறு சான்றிரக்தத்திலேயோ அல்லது எந்த ஒரு பத்திசாலித் தனமான விளக்கத்திலேயோ தேட முயற்சி செய்யாதே.

உன்னுடைய மனம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரிவாக விஷய ஞானங்களால் நிரப்பப்படுகிறதோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நீ முட்டாளாகவும், மத்த புத்தி உள்ளவனாகவும் ஆகிவிடுவாய். விஷய ஞானம், ஒருவனை முட்டாளாக்குகிறது. அவனுடைய உணர்வை மழுங்கடிக்கிறது. அவனுடைய

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அவர்கள்

அப்படியா. உண்மையான இதை உணர்வதற்கு
சொல்லுகிறான்.

அந்த அந்தக் கடைக்காரன், "உண்மைதான். அது
என் என்றால். அதன் கைகள் மூன்று முறையும்,
தலை இரண்டு தடவையும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன"
என்கிறான்.

இதைப்போலத்தான் வாழ்வும். அது தன்னுடைய
மனம் மூன்று முறை மாற்றப்பட்டு,
தலை இரண்டு தடவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.
இதைப்போலத்தான் வாழ்வும். அது தன்னுடைய
மனம் மூன்று முறை மாற்றப்பட்டு,
தலை இரண்டு தடவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.
இதைப்போலத்தான் வாழ்வும். அது தன்னுடைய
மனம் மூன்று முறை மாற்றப்பட்டு,
தலை இரண்டு தடவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.
இதைப்போலத்தான் வாழ்வும். அது தன்னுடைய
மனம் மூன்று முறை மாற்றப்பட்டு,
தலை இரண்டு தடவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

நீங்கள் ஒன்றை கவனியுங்கள்.

ஒரு காலத்தில் நீங்கள் குழந்தையாக இருந்தீர்கள்.
அப்பொழுது இருந்தத் தன்மையில், இப்பொழுது எது
மீதியாக இருக்கிறது? அந்த இளமைக்கால ஞாபகத்தைத்
தவிர என்ன இருக்கிறது? உங்கள் உடல் மாறிவிட்டது.
உங்கள் மனமும் மாறிவிட்டது. ஏன், உங்கள் உருவமும்
மாறிவிட்டது;

எதனால் அப்பொழுது இருந்த நிலையில்
இப்பொழுது இல்லை. ஆனால் உங்கள் ஞாபகம் மட்டும்
அப்படியே இருக்கிறது. இந்த மாற்றம் எப்படி, எந்த
மட்டத்தில் நிகழ்ந்தது என்று உங்களால் கோடு போட்டுக்
காட்ட முடியுமா? அல்லது ஒரு கனவு போலவும்,
எங்கேயோ ஒரு மனம் மட்டும் போலவும் அந்த
மாற்றம் சொல்லது போலவும் இப்பொழுது நீங்கள்
உணர்வீர்கள் அல்லவா?

இந்த இளமை நிலைவுகள் உண்மையிலேயே
உங்களுடைய யானைதானா, அல்லது வேறு ஒருவருடையதா?
சில நேரங்களில் உங்களுடைய குழந்தைப் பருவப்
புகைப்படங்களைப் பாருங்கள். நன்றாக உற்றுப்
பாருங்கள். உங்களால் உண்மையிலேயே அதை நம்ப
முடியாத எண்ணில் உங்களுடைய உருவம் பழுவதும்
மாறிவிட்டிருத்தும். கால் முதல் தலைவரை எல்லாமே
மாறிவிட்டதை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

ஆயினும் எங்கேயாவது ஒர் அழமான இடத்தில் ஏதோ
ஒன்று தொடர்ந்து வந்து கொண்டு இருப்பதை
உணர்வீர்கள். அது ஒரு சாட்சியாக நின்றுகொண்டு
இருப்பதை அறிவீர்கள்.

பார்வைக்குப் புலப்படாத ஒரு மெல்லிய நூல்
இழைபோல் அது விளங்கி வருகிறது. உங்களிடம் உள்ள
சகலமும் மாறினாலும், அது மட்டும் மாறாமல் இருந்து
வருவதை உணர்வீர்கள். அது புரிந்துகொள்ள முடியாத
நூல் இழைபோல் விளங்கிவருகிறது.

உங்களிடம் உள்ள சகலமும் மாறினாலும், அது மட்டும்
மாறாமல் இருந்து வருவதை உணர்வீர்கள். அந்த
புரிந்துகொள்ள முடியாத நூல் இழை வாழ்வையும்,
சாவையும் காண்டி நிற்கிறது. அந்த காலத்தைக் கடந்தத்
தன்மைக்கு வாழ்வும் சாவும் இரண்டு இறக்கங்கள்
போன்று விளங்குகின்றன.

ஒரு வண்டியின் இர சக்கரத்தைப் போல அது
வாழ்வையும், சாவையும் உபயோகித்துக் கொள்கிறது.
இரண்டு சக்கரமும் ஒன்றை ஒன்று அறுபித்துச் செல்கிறது.
முச்சை விடுதல் - இழுத்தல் போல வாழ்வுச் சாவும்
அதனுடைய இடைவிடாத நிகழ்ச்சிகளே! எது உங்களுக்கு

அனுபவங்கள் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கிறதோ, அதுதான் உங்களுடைய உண்மையான 'நீ'.

ஆனால் நாம் நம் உடலோடு மிகவும் பற்று கொண்டு இருப்பதால் இந்த உடல்தான் 'நாம்' என்று எண்ணுகிறோம். இதுவே நமக்குச் சர்வத்தையும், 'நான்' என்ற அசங்கரத்தையும் உண்டாக்குகிறது. இதைத்தான் நாம் 'நான்' என்று அழைக்கிறோம்.

உண்மையில் இந்த பொய்யான 'நான்' பல கடவை இறந்து படல் வேண்டும். அதனால் நான், அது தொடர்ந்து பயத்திலேயே இருக்கிறது. அது எப்பொழுதும் தடுங்கிக்கொண்டு, அதிர்ச்சியோடு பயந்துகொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எப்பொழுதும் ஐக்கிரக உணர்வுடன் செயல்படுகிறது.

ஒரு சுபி (Sufi) சந்தியாசி, ஒரு பெரிய பணக்காரனின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டுகிறார். அவர் இந்த உலகத்தில் உண்மைத் தவிர வேறு எதுவுமே தேவையில்லாத ஒரு பரகேசிதான். ஆனால் அந்தப் பணக்காரன், "உன்னை இந்த யாருக்கமே தெரியாது" என்று அவரை நோக்கிக் கத்திறான். அதற்கு அவர், "ஆனால், எனக்கு நான் யார் என்று தெரியும்" என்கிறார்.

மேலும், "என்னை உனக்கு அறிந்து நான் யார் என்றும் விழிப்புணர்வு எனக்கு ஏற்படாமல் இருந்திருந்தால், அது எவ்வளவு வேதனையாகவும், துக்கமாகவும் இருக்கும்! ஆமாம், நீ சொல்லுவது சரிதான். என்னை துக்க யாருக்கமே தெரியாது. ஆனால், எனக்கு நான் யார் என்று தெரியும்!" என்று சொல்லிச் சென்றுவிட்டார்.

இரண்டே இரண்டு நிலையில்தான், நீங்கள் இருக்க முடியும். அதில் ஒன்று துக்கமான நிலை. ஆனால்,

பெரும்பான்மையோர், இந்த நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். உங்களைப்பற்றி 'நீங்கள் யார்?' என்று எல்லாருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம்.

ஆனால் உங்களுடைய இயற்கை நிலையை - காலம் கடங்க நிலையை நீங்கள் மறந்திருக்கிறீர்கள். இங்குதான் உங்கள் வாழ்க்கையில் நேர்ந்த மோசம்தான் ஓர் துர்ப்பாக்கிய நிலை. நீங்கள் அதை மறந்திருப்பது உங்க. பல காரணங்களை உண்டு பண்ணிக் கூறலாம். ஆனால் வருத்தப்படக்கூடிய உண்மை நிலை என்னவென்றால், "நீங்கள் யார் என்று உங்களுக்கு உண்மையிலேயே தெரியாது என்பதே."

ஒருவன் தான் யார் என்றும், தான் எங்கிருந்து வந்தோம், அடுத்து எங்கே போகிறோம் என்று தெரியாத நிலையில், அவன் எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்? இந்த அடிப்படையான அறியாமையால் அவனுக்கு ஆயிரக்கணக்கான துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

அதே காலப்பொழுதில், ஓர் ஏறம்புக்கட்டம் உண்மைத் தேடிதன் இரட்டுப்பொத்திரத்து வெளியே வந்தது. காலைப் பனிப் படலத்தால் மூடிய இலைகளை உடைய ஒரு செடியை அனைத்துச் சென்றான். அதில் ஓர் ஏறம்பு அந்த பனித்துளிகளைக் காட்டி, "இவை என்ன? எங்கிருந்து வந்தவை?" என்று மற்ற ஏறம்புகளிடம் கேட்டது.

அதற்கு அவற்றில் சில, "அவை பூமியிலிருந்து வந்தவை" என்றும், மற்ற சில "அவை காலைக்கு வந்தவை" என்று கூறின.

"பூமியிலிருந்து வந்தவை" என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் மறந்தி ஏறம்பும், மற்றும் "காலைக்கு வந்தவை" என்ற

கொடுக்கப்பட வேண்டிய நீங்கள் இன்பம் என்று
இதனைச் சொல்லும் உங்களை விட்டுச் செல்லுங்கள்
வேண்டும்.

இந்த உடல் ஓர் தற்காலிகமான தங்குமிடம்தான்.
இதன் கிடைத்தல் இவ்வீடு தங்குகிறோம். காலையில்
புறப்படும் விடுகிறோம். இது உங்களுடைய நிர்ந்தர
தங்குமிடமில்லை. இது உங்களுடைய வீடு இல்லை."

ஆகவே, நீங்கள் உடலைப்பற்றிய வாழ்க்கையை
வாழ்க்கைத் தகவல் இந்த உடலுக்கு அப்பால் உள்ள
நிலையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவே முடியாது.
அப்பொழுது மாணம் உங்களுக்கு மிகமிக அருவருப்பான
தாகவும், துன்பம் தரக்கூடியதாகவே தோன்றும். அது ஒரு
நேதனையான அனுபவம்தான்.

ஆனால், நீங்கள் இந்த உடலுக்குச் சற்று மேலே
வாழ்க்கைத் தகவல், நீங்கள் சங்கீதத்தையும், கவிதையையும்
விருப்பி இருந்தால் நீங்கள் மலர்களையும், நட்சத்திரங்
களையும் விருப்பி இருந்தால், அவ்வுடல் இவற்றைப் போல்
உடல் சம்பந்தமில்லாத உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டிருந்
தால் மரணம் உங்களுக்கு மோட்டாகவாகவும் மிகவும்
நேதனையான அனுபவமாகவும் இருக்காது.

இவ்வாறு அந்த வாழ்க்கைத் தகவல் மட்டுமே மட்டுமே
இருந்தால் அது உங்களுக்கு கொண்டு வரப்படும்
இருக்காது.

அப்பொழுது மரணம் ஒரு மகிழ்ச்சியான
கொண்டாட்டமாக இருக்கும் என்றால் அப்பொழுது அது
ஒரு பெரிய புரிந்து கொள்ளதலாகவும், பெரிய வெளிப்
பாடாகவும் இருக்கும் என்றால் நீங்கள் உங்கள்

வாழ்க்கையில் உங்கள் உள்ளே உள்ள மேலான நிலையைத்
தொட்டிருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் உங்களது வெறுமையான மைய நிலையை
அடைந்திருக்க வேண்டும். அந்த மைய நிலையில் நீங்கள்
உடலும் இல்லை, மனமும் இல்லை. அதேபோல உங்கள்
மன சம்பந்தமான சங்கீதம், கவிதை, காவியம், ஒவியம்
போன்ற இன்ப உணர்வுகளுக்கும் அங்கு இடம் இல்லை.

உங்களது சகல அனுபவங்களும் அந்த அகன்று
விடுகின்றன. நீங்கள் வெறுமனே அறிவு வாடிவமாக,
வெறுமனே தெளிந்த நிலையாக இருப்பீர்கள்.
அப்பொழுது மரணம் ஒரு வித்தியாசமான அனுபவ
மாகவே இருக்கும்.

நீங்கள் உங்களது மேலான மைய நிலையைப் பற்றி
சந்தேகமும் அறிந்திருந்தால் அனுபவப்பட்டிருந்தால்
உங்களுக்கு மரணம், இந்த பிரபஞ்சத்தின் மேலான
நிலையை விளக்கும். அப்பொழுது மரணம் ஓர் இறப்பாக
இருக்காது. அது ஒரு கடவுளின் சந்திப்பாகவே இருக்கும்.

மனித வரலாற்றில் மரணத்தைப் பற்றி ஆன்று
கருத்துகளை நீங்கள் சந்திக்கலாம்.

ஒன்று சாதாரண மனித வாழ்க்கை. இந்த மனிதர்கள்
உங்கள் உடல் மேல் மிகுந்த பற்று கொண்டு இந்த உடல்
இன்பத்தைத் தவிர வேறு மேலான இன்பமில்லை என்று
இல்லை என்று கருதுவார்கள். இவர்களுக்கு, உணவு, சுவை
இன்பம் இவற்றைத் தவிர வேறு எதுவுமே தெரியாது.

இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை மிகவும் புராதனமானது.
மிகவும் மட்டமானது. இவர்கள் ஓர் அரண்மனையில்
வெளிப்புறத்தில் வசிப்பவர்கள். இந்த வெளிப்புறத்தான்

உண்மையான கண்ணனை வாழ்வு என்று கருதுபவர்கள். அவர்கள் நுழைந்ததே அந்த அமைதியை. அவர்கள் அவர்கள் நுழைந்ததே அந்த அமைதியை. அவர்கள் அவர்கள் நுழைந்ததே அந்த அமைதியை.

இப்படிப்பட்ட வாழ்வு நடத்துபவர்கள், இறக்கும் தகவலின் அந்த வாழ்வை விட மறுக்கிறார்கள். இறப்பை எதிர்க்கிறார்கள். அதுடன் போராடுகிறார்கள். அதை ஓர் அகர எதிரியாகக் கருதுகிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த உலகம் முழுவதும், எல்லா சமூகத்திலும் இறப்பை ஒரு கருமை நிறத்திற்கும், பிசாசு போலவும் ஒப்பிட்டுக் கருதுகிறார்கள். இந்தியாவில் இறப்பை அறிவித்தும் தூகனை, கருமை நிறமுடைய அருவருப்பான வனாகச் சித்திரிக்கிறார்கள்.

அவன் ஓர் பெரிய, அழகற்ற எருமை மீது ஏறி வருபவனாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களால் இப்படித்தான் செயல்பட முடியும். இவர்களால் வாழ்வின் சகல பரிமாணங்களை அறிந்திருக்க முடியாது. இவர்கள் முழு வாழ்வை இழந்து விட்டவர்கள். வாழ்வின் அடித்தளத்தை இவர்களால் தொட முடியாது.

அதேபோல் வாழ்வின் மிக உயரத்துக்கும் இவர்களால் பறக்க இயலாது. அவர்கள் நிறைந்த முழு பலனை அடையாதவர்கள்.

அடுத்து இரண்டாவது வகையினர்: கவிகள், தந்தையர் பயின்றோர் போன்றவர்கள் சில நேரங்களில் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

“மரணம் ஓர் மோசமான நிகழ்ச்சி இல்லை. அது கெட்ட சம்பவம் இல்லை. அது ஒரு பெரிய தூக்கம். ஒரு

செந்த இளைப்பாறுதல் ஆகும்” என்று. இந்த விளக்கம், முதல் வகையினர் கொண்ட கருத்தைவிடச் சிறந்தது.

எனினும் இவர்கள் ஓரளவுக்காவது, இந்த உடம்புக்கும், மனதிற்கும் அப்பால் உள்ள நிலையைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இவர்களது வாழ்க்கை, காப்பாடு மற்றும் மக்கள் உற்பத்தி என்று மட்டும் இல்லாமல் ஆத்மீக இயல்பை சிறிது தெரிந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதலாம். இவர்கள் சிறிது முன்னேற்றம் அடைந்த நாகரிகமான ஆத்மாத்மர்கள்.

ஒருவன் வாழ்வில் களைப்படைந்து மரணத்தில் இளைப்பாறுகிறான். அது ஒரு களைப்பாறும் இடம் தான். ஆனால் இவர்கள்கூட உண்மை நிலையைவிட்டு வெகுதூரத்தில் தான் இருக்கிறார்கள்.

வாழ்வின் மைய நிலையை அறிந்தவர்களுக்கே மரணம் என்பது கடவுள் தன்மை என்று புரியும். இவர்களே மோகனவர்கள்; இறப்பு என்பது வாழ்க்கையின் களைப்பாறும் மட்டும் இல்லை. அது ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்கு ஓர் புதிய ஆரம்பத்தின் திறப்பு விழாவாகும்.

பயாசித் (Bayazid) என்னும் சுஃபி (Sufi) ஞானி இறக்கும்போது அவரைச் சுற்றியுள்ள சீடர்களுக்கு, அவர் முகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட பிரகாசமான, அழகான ஒளிக்கதிர்களைக் கண்டு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது.

இயற்கையிலேயே பயாசித் அழகானவர்தான். அவர் முகத்தைச் சுற்றி எப்பொழுதும் ஒரு சிறு வடிவம் இருக்கும். இதை அவரது சீடர்கள் அறிவார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரகாசத்தை அவர்கள் இறந்த பின் பார்த்துவிட்டால்.

וְהָיָה כִּי יֵרֶד מִן הַשָּׁמַיִם אֵשׁ וְחֹלֶב לֵקַח
 וְנִתְּנוּ בְּכָל הָאָרֶץ וְעָלְמוֹת הָאָרֶץ
 וְהָיָה כִּי יֵרֶד מִן הַשָּׁמַיִם אֵשׁ וְחֹלֶב
 לֵקַח וְנִתְּנוּ בְּכָל הָאָרֶץ וְעָלְמוֹת הָאָרֶץ

உயர்ந்த அவர் மெல்ல கண்களைத் திறந்து. "கடவுள்
எல்லாம் உன் மெல்லக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். நான் அவருடைய
கண்ணால் உன் கைகளைத் தொட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன். நான் நினைக்கிறேன்."

[illegible][illegible]

$\hat{E}(\hat{\beta}_1) = \beta_1$ $\hat{E}(\hat{\beta}_2) = \beta_2$ $\hat{E}(\hat{\beta}_3) = \beta_3$ $\hat{E}(\hat{\beta}_4) = \beta_4$

ரபிரின்ஸ் (Robbi Brinham) என்ற ஒரு அறிமுகப்படுத்தியவர் இரத்தம் போது, அவர் தமது பணியை சண்டை விட்டு அங்குள்ள அப்போது அவர் "நீ எதற்காக சண்டை விடுகிறாய்" என்று இரத்தம் போது என்னால் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அங்குள்ள அறிமுகப்படுத்தியவர் செல்வழித் தேவர் என்றார்.

பாண்டிச்சேரி எதிர்கொள்ளும் ரகசியத்தை அறியவே
அவ்வாறு அங்கு தாளைவிடவெய்தியவார்க்குச் செய்திருக்கிறார்.
பெரியபுத்தூர் என்னுடைய கருத்துக்கொடுப்பதற்

[illegible]

அதனை பத்தியமான அடிப்படையான விஷயம்
என்னென்னவோ, "எப்படி வாழ்வது" என்பதே.

[தமிழ்] சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். முதல்
 உருவத்தில் யாவும் கருத்துக்கள் சேர்ந்துள்ளன. இவை
 யாவும் அகல். ஆகவே அதன் மேல் வேறு யா
 தும் இல்லை. ஆகவே இவை சேர்ந்துள்ளன.

அப்படிச் செய்தான். அது அந்த வாழ்க்கைச் சூழ்
வெய்தும் சூழலாகும். ஆகும். அதன்பின் அதிகாரம் செய்ய
பிரண்டிங்சன் அனுபவித்தால் அது உங்களைச் சூழலாக
அவ்வாறு கல்வி முறைப்போ அராசாங்க போடாமல், தோ
யாராக இருக்காது. நீங்கள் உங்கள் உண்மையான
உணர்வை தவறவிட்டு விடுகிறீர்கள். உணர்வின் அந்த
அதிகாரம் எல்லாம் வெளிப்பிழிந்தது. அந்த உங்களைக்
கூடுதல்படுத்தியது. ஆனால் வாழ்வு உங்களை உணர்வோ
டுயுள்ளது. இன்னும் சந்திக்கவேண்டியது.

இ கனகம். இங்குள்ள அம்ம தெய்வம் சிறந்தது. இங்குள்ள
தெய்வம் இம் மனது நான் காணுகிறேன். உன்னை. இங்குள்ள

அவ்வளவுதான் உண்மையான புரட்சிக் காரர். அவன் வாழும் வாழ்வார். சமூகத்தோடு உயர்ந்த அன்பு உடையவராக இருப்பது முக்கியமாக. சமூகத்தோடு உடனடியாக ஒன்று தக்கவைப்பதற்கு உயர்ந்த கலை.

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்வது முக்கியமல்ல. அவன் உள் ஒளியை அறிந்த வரையில் இயல்பாக வந்திருக்கிற அப்படி வாழ்வதில் அவன் பெருமை. அவன் கிரகம் என்று தான் கூற வாழிவல்ல. அப்படி வாழ்பவன் மிக்க அடக்கமாக இருப்பான்.

அவனுக்கு உள் ஒளி மிகச் சிறியதாக தான் என்று அவனுக்கு உணராத சமூகம். ஆனால் அதுமட்டும்தான் அவனோடு இணைத்து இருப்பது. அதனால் அவன் அகங்காரம் கொள்ளுகிறான். மிகவும் அடக்கமாகவே இருப்பான்.

அவன் "நான் தவறாக நடக்கலாம். ஆனால் என் வழியை, நான் தவறாகவே நடக்க என்னை அனுமதி யாகும். என்னைக் கட்டுப்படுத்தாதீர்கள்" என்பான்.

இந்த முறையில் தான் நீங்கள் உண்மையாகச் சற்றுக் கொள்ள முடியும். கற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரே வழி கலந்துகள் செய்வதே. ஒதுவான் வளர், புதிதில் அமைதி. அவன் தான் அறிந்த, புதித முறையிலேயே செய்வதே தான் சரி.

நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தாலும், கீழ்ப்படியாவிட்டாலும் நீங்கள் எப்பொழுதும் அடுத்தவர் கட்டளைக்காகக் காத்திருக்கும் வரையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. நீங்கள் எழுவதை, அடக்கமாக நடப்பதை அடுத்தவர் திட்டமிட்டுச் செய்து தாண்டிவிடுகிறார்கள்.

அதுவரை, நீங்கள் உங்களுடைய உண்மையான வாழ்க்கையை அறியவே முடியாது. நீங்கள் உங்களது உள் ஒளியை ஒட்டியே வாழ முற்பட வேண்டும்.

நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று உங்களது தீர்மானிக்க முடியாது. உங்களுக்கு தழைப்பாக இருக்கும் அப்படியே இருக்கவும். ஆனால் அந்தத் தழைப்புக்கு இன்னொரு விஷயம் கண் ஒழிபுகது. படிக்க வேண்டாம், பிறர் உங்களுக்கு எப்பொழுதும் நடந்திருக்கிற பழிவாசம் கொள்கையை, கருத்துகளைக் கொடுப்பதால் அவர்களைப் பற்றி அகணாபடி வாழ்வதில் மிகவும் சரியான சாதாரண வழியாகும்.

அவர்கள், "இதைச் செய்ய, அதைச் செய்யாதே" என்று கட்டளை இடுவார்கள். அவர்களது கட்டளையின் அவர்கள் உறுதியாக இருப்பார்கள்.

தீர்ப்பானதைத் தேடி அலையாதீர்கள். புதிதக் கொள்கைகளைத் தேடுங்கள். நீங்கள் முடிவான தீர்ப்பானதைத் தேடினால், அதற்கு இடையாடு விடுவீர்கள். ஆகவே, தீர்ப்பானக் கருத்துகளைத் தேடாதீர்கள். புதிதக் கொள்கைகளைத் தேடுங்கள்.

முடிவான கருத்துக்களை யார் வேண்டுமாய் தவிர்த்துக்கொள்ளும். அவை மிகவும் மனிதவாழ்வை. தவிர முடிவில் ஆராய்ந்தால் நீங்கள் இறுதிவரை ஆனீர்கள். நீங்கள் மாறுகாப்பாக இருப்பதற்காக உங்கள் உண்மையான வாழ்வை இழந்துவிடுங்கள் ஆனீர்கள். இறுதியான விதிவு தீர்ப்பானவாறு அல்ல. அது பாதுகாப்பு எதுவும் இல்லாதது.

எந்தவாறு பாதுகாப்பு இல்லாதவாறு மாறுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கொள்கை விவாதிக்கப்படுகிறது.

என்னவாக நீங்கள் மேற்படி தன்மைகளை இழக்கிறீர்கள். அன்றைக்கே, நீங்கள் சமயத் தன்மைகளை இழப்பவர் ஆவீர்கள். 'சமயம்' என்பது உங்களுடைய அப்பியோகமும், ஆனந்தப்பதும் தன்மையின் திறவுகோலாகும்.

தன்மையை இழந்து உள்ள மனம் அறிவுக்குட்பட்டது ஆகியவற்றைக் கண்டித்து, ஆனந்தம் அடையும் தன்மையை சமயம் என்பது. அதற்கு நாம் நம்மைத் தயாராப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, எப்படி வாழ்வை வாழ்வது என்பதற்கு பிறர் அபிப்பிராயங்களைத் தேடி அலையாதீர்கள். பல பேர் என்னிடம் வந்து, "ஓஷோ! வாழ்க்கையை எப்படி வாழ வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்" என்று கேட்கிறார்கள்.

வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ள உங்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை. உங்கள் வாழ்க்கைக்கு விதிமுறைகள் ஏற்படுகின்றன. அதன்படியே நடக்க மட்டும்தான் விரும்புகிறீர்கள்.

வாழ்வை வாழ விரும்பப்படாமல் அதை அழிப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மேல் ஒரு நெறியை ஒரு கொள்கையை நினைக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறீர்கள்.

உலகம் முழுவதும், அரசியல்வாதிகளும், மதகுருமார்களும், உங்கள் மேல் பல நெறிகளை சட்ட திட்டங்களைத் திணிக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் நீங்கள் சென்றால், உங்களுக்கு பல நெறிகளை மீசத் தாராளமாக வழங்குவார்கள்.

அவர்களுடைய எண்ணங்களைத் திணிக்க அந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக அந்த கொள்கைத்திற்காக மீச ஏங்குகிறார்கள்.

ஆனால் நான் அதற்காக இங்கே உட்கார்ந்திருக்கவில்லை. உங்களுடைய விடுதலைக்காகவே இங்கே இருக்கிறேன். அப்படி நான் சொல்லும்பொழுது அதில் நானும் அடக்கம்தான். நான் உங்களுக்கு உதவி செய்வதனால் நானும் விடுதலை அடைகிறேன்.

என்னுடைய சந்நியாசம் கேட்பதற்கு முட்டாள் தனமாக இருக்கும். ஆனால் அதுதான் உண்மையானதும் நீங்கள் விடுதலை அடைய என்னிடம் காண்பாதி அடையுங்கள். உங்களை சகல கோட்பாடுகளிலிருந்தும் சகல மத சட்ட திட்டங்களிலிருந்தும் சகல தத்துவங்களிலிருந்தும் புரணமாக விடுதலை செய்யவே உங்களை எற்றுக்கொண்டேன் என் சந்நியாசத்துக்கு அனுபவிக்கிறேன். அதில் நானும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

எப்படி வாழ்வு முட்டாள்தனமாகக் காணப்படுகிறதோ, அதைப் போலவே, என் சந்நியாசமும் முட்டாள்தனமாகத்தான் தோன்றும். அப்படி இருக்காவிட்டால் உயிரோட்டமுள்ளதாக இருக்க முடியும்.

ஆகவே, வாழ்க்கையை எப்படி வாழ வேண்டும் என்று யாருடைய கேட்காதீர்கள். வாழ்வு மிக அற்புதமானது. அதில் வாழ முயலுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் சுவரே செய்யாமட்டார்கள் என்று கவனத்தில் வைத்து கண்டிப்பாக செய்வீர்கள். ஆனால் ஒன்றை சூதாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரே தவறை மீண்டும் மீண்டும் செய்யாதீர்கள். இதுபோதும்.

தினமும் நீங்கள் ஒரு புதிய தவறைச் செய்குதாம் செய்யுங்கள் தவறில்லை. ஆனால் அந்தத் தவறை திருப்பச் செய்யாதீர்கள். அது முட்டாள்தனம். ஒருவன் புதிய புதிய தவறுகளைச் செய்துகொண்டே போனால் அவன்

[illegible]

... (faint text) ...

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

[illegible]

7551087 1971 11 19 1971 11 19

1. \hat{G}_i is a G -invariant \mathbb{Z} -lattice in \hat{G} .

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

தேவது போலத்தான்.

பாதையைக் கேட்பதற்குத்தான் சமமாகும்.

முனைவர் கந்தன் தான் காலாதி எழுத்தாளன். முனைவர் கிள்ளைப்பள்ளம் கந்தன் அவர்கள் இந்த முடிவுக்கு வந்தனர். இதனால் காலாதி எழுத்தாளர் இயக்கம் இரத்தம் களர் கிளர்ந்துவிடும். அனைத்து எழுத்தாளர்களும் அதற்கு எதிராக நிற்கும். உள்ளதைத்தான் சொல்ல முடியும்.

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றில் இருந்து கிடைத்ததாகும். இது கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாகும். இது கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாகும்.

[illegible]

எதற்காக அறிந்துவர் கண்களை இடவான்? என்று சொன்னார். ஆனால் அவர் என்ன நினைத்தார்? அப்போது அவர் என்ன நினைத்தார்? அப்போது அவர் என்ன நினைத்தார்?

வன். தனக்குத்தானே அனுபவப்பட்டால்தான்
கொண்டிருக்கின்ற முடியும். நான் அது
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை நான் மட்டுமே அறி
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை அநாதைப் பற்றி உங்களிடம் நான்
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை அநாதைப் பற்றி உங்களிடம் நான்
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை அநாதைப் பற்றி உங்களிடம் நான்
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை அநாதைப் பற்றி உங்களிடம் நான்
கொண்டிருக்கின்ற அநாதை அநாதைப் பற்றி உங்களிடம் நான்

ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் -

ஒரு கோழிப் பண்ணைக்காரர், தன் பண்ணைப்
பெட்டை உற்பத்தியில் அதிகப் பதி அடைந்து, அதிக
முட்டைகளை பெட்டைக்கோழிகள் இட, சில
யுக்திகளைச் செய்ய விரும்பினார். அதற்காக ஓர் அழகு
பல தீரடிடைய பேசும் ஆண் கிளியை வாங்கி, அது
பண்ணைக்குள்ளே வைத்தார்.

அதைப்பார்த்த பெட்டைகள், மிகவும் குதூகலம்
அடைந்து. அதைக் கவரவதற்காக நல்ல உணவு
தானியங்களை அகர்த காட்டின. இளம்பெட்டைகள்
அதைச் சற்றி வா மிகவும் விரும்பின. அந்த மசித்தியில்
அவற்றின் முட்டையிலும், கண்ணையிலும் உயர்ந்தது. இதன்
அதற்ப பண்ணையார் மிகவும் மசித்தி அடைந்தார்.

இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பழைய ஆண்
கோவலுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டு, நான் அனாச்சியப்படுகளை
சுதிக்க முடியாமல், அந்த ஆண் கிளியின் பேல் பொருளை
கொண்டு, அதைத் தன் அலகால் கொத்தி, அது கிளியை
பச்சை இரக்கைகளை பிடித்து எறிந்தது.

கிளி பயந்து, அதை எதிர்க்க முடியாமல், "உன்னை
கொடுக்கிறேன். தயவு செய்து என்னை விட்டுவிடு. நான்

இங்கு ஒரு பேசும் வாத்தியார் போலத்தான் வந்தேன்.
எனக்கும். இந்த பெட்டைகளின் உற்சாகத்துக்கும்
சம்பந்தமில்லை" என்று கதறியது.

அநேக மக்கள், மொழி அறிஞர்களாகவே வாழ்கின்ற
னர். இது ஒரு பொய்யான. போலியான வாழ்க்கை.
உணவைச் சேர்ந்த மொழி தேவையில்லை. அது எந்தவித
வார்க்கையும் இல்லாமல் உங்களிடம் கொட்டியாகத்
தொட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறது.

ஆசாயத்தில் உள்ள சந்திரன். எந்த மொழியும், எந்த
இடைப்பொருளும் இல்லாமல் கொடியாகவே உங்களைத்
கொட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறது.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அதை கொடியாக
நோக்க வேண்டும். அது ஒரு வார்த்தை - கொட்டி
இல்லாத இணைப்பு. பூரணமான வாழ்க்கை
உங்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள்
அதனை வார்த்தை கொட்டி இல்லாமல் அதை
கூடையாகச் சற்றுக்கொள்ளாதே உங்கள் விடையாக
இதைக் கொண்டும்.

அதன் கவலை செய்வதன் தொக்கம். நீங்கள், எந்தவித
வார்த்தை ஊடுருவல் இல்லாமல், உங்களுடைய எந்த
படித்த சந்தகுகள்க்கும் இடம் இல்லாமல், உங்களுக்கும்
உணவைக்கும் இடையில் யாரிடம், எதுவுமே இல்லாமல்
நீங்கள் வெறும் வெளியாக இருக்கவே சுவத்தில்
பயனாகும்.

நீங்கள் ஒரு பொண்ணை விடுப்பீர்கள் அது உங்களுக்கு
அதிர்வாக அறிவாயும் என்னவாகியும் உங்களுக்கு
பற்றிக் கவலைப்பாடுகள் என்னவாகியும் அது எப்பொழுது
தும் உங்களுக்கு ஒரு கலையாகத்தான் இருக்கும்.

இந்த நிலைமையை நீங்கள் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குள் இருக்கும் தாழ்வு உணர்வுகளை வெளியிட வேண்டும். காதலைப்பற்றிச் சொன்னவர்கள் கின்சே (Kinseys), ஜான்சன் (Johnson), ஫ிராந்த் (Fraud), ஜங் (Jung) போன்றவர்கள். உங்களுக்குள்ளேயே மறந்து விடுங்கள். உங்களுக்குள்ளேயே புதிய ஓர் ஆர்வமான காதல் உண்டாகட்டும். நீங்கள் விரும்பினால் அங்கு காதல் மட்டுமல்லாமல் அது உங்களை வழிநடத்திச் செல்லும்.

வாழ்வின் உள் அர்த்தத்தையும், பகுதியத்தையும் அறிய அது உங்கள் வழிகாட்டியாக இருப்பதும் அப்போதுதான் உண்மையான காதல், அன்பு பற்றி உங்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும்.

அதேபோல், தியானம் பற்றி அறிந்தவர் சொல்லும் அனைத்தும் கற்குங்கூடம் அர்த்தமற்றவைதான். ஒதாமயம், தியானம் பற்றி ஒரே ஜன சாமியார் எழுதிப் புத்தகத்தை நான் படிக்க நேர்ந்தது. அந்தப் புத்தகம் உண்மையிலேயே மிக நன்றாக எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதில் ஒரேயே இடங்களைப் படிக்கும்பொழுது அவர்தியானம் செய்யவில்லை. அவருக்கு அந்த அனுபவம் கிடைப்பது என்பது எனக்குப் புரிந்தது.

அந்தப் புத்தகத்தில் அதைப் போன்ற இடங்கள் மிகச் சொற்பமாகவும், திறைய இடைவெளி விட்டுக் காணப்படுவதால் மிகச் சுவையாக அனைத்து கண்டிப்பிடிப்புடியாது. மற்றபடி மொத்தத்தில் அது மிக அடக்க எழுதப்பட்ட புத்தகமாகும். நான் அதை விருப்பினை.

மிகு அதைப்பற்றி மறந்துவிட்டேன். ஒரு மிக வலுவான, இந்த தேசத்தைச் சுற்றிவரும் பொழுது

இரண்டாண்டுகளில் உள்ள ஒரு தியானத்தில் அதை சாமியார் என்னை சந்திக்க வந்தார். அவருடைய தியானம் என்பது அறிவுக்கும் அனுதிப்பால் தோன்றியது. அந்த புத்தகம் ஞாபகம் வந்துவிட்டது.

நான் அந்த சாமியாரிடம் "என்ன விஷயமாக வந்தீர்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "தியானம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி அறியவே உங்களிடம் வந்தேன்" என்றார்.

அந்த நான், "நீங்கள் எழுதிய புத்தகத்தை நான் நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னில் அது என்னை மிகவும் சுவைபடும். ஆனால், உங்களுக்குத் தவ அனுபவம் கிடைப்பது என்பதை, அதில் உள்ள ஒரேயே இடங்கள் சுட்டிக்காட்டிவிட்டன. மற்றபடி அந்தப் புத்தகம், நூற்றுக்கு தொண்ணூற்று ஒன்பது சதம் நன்றாகவே உள்ளது. அதில் சந்தேகம் இல்லை.

இப்பொழுது நீங்கள் தியானத்தைப் பற்றி அறிய வந்திருக்கிறீர்கள், நல்லது. நீங்கள் எப்போதுதான் தியானம் செய்திருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

அவருடைய சீடர்கள் அவருடன் இருந்தார்கள். இவருக்குப் பதில் சொல்ல அவர் கொஞ்சம் சுவையாகப் பட்டார். மற்றபடி நான், "உண்மையைச் சொல்லுங்கள். உங்களுக்குத் தியானம் பற்றி தெரியும் என்று சொன்னால், நான் அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அது படித்துப் போன விஷயம். அந்த மாராக, "நான் ஒரேபோதும் தியானம் செய்கிறேன்." என்று நீங்கள் உண்மையாகச் சொன்னால் - இந்த ஒரே காலையாவது அது உண்மையாக இருந்தால்.

என்னால் உதவ முடியும்" என்றேன். ஆகவே, தியானம் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியுமோ அதை என்னுடைய காதலிக்குச் சொல்லுங்கள். அவர் அவர் அறியும். இதுவரை அனைத்து உங்களுடைய காதலர்களிலும் தியானம் பற்றி நான் அந்த உத்தமங்களைப் படிக்கி நககிறேன். பண்டிதர்கள், சைவர்கள், சாஸ்திரிகள் அனைத்தையும் கவனித்தேன். பல உத்தமங்களுக்கு அது பற்றி விளக்கி உரைக்கிறேன். அதுவாஸ்தான் என் சீடர்களின் முதலாசனமாகச் சொல்ல சங்கப் பற்றித்தேன். பல ஆயிரம் உத்தமங்களுக்கு தியானத்தைப் பற்றி போதித்து இந்நூல் எழுதி இந்நூலும் நான் இதுவரை தவறு செய்தது இல்லை" என்றார்.

ஆகவே, தியானம் பற்றி உங்களால் பல புத்தகங்கள் எழுத முடியும். ஆனால் தியானம் பற்றிய அனுபவத்தை நீங்கள் ஒருபோதும் கொட்டிடுக்க முடியாத வார்த்தைகளைக் கையாளுவதில் நீங்கள் மிகவும் உயர்வுடையவர்கள். இந்நூலும், விளங்குதலையுடைய சித்தர்களிடம் நீங்கள் திரையாசனங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இதைப் போன்ற அறிவுக்கு இணை கொடுத்த பல காரியங்களில் சிறப்பித்து உங்களுடைய மார்புக்கு மூலம் பிற்பாடு இவை அனைத்தும் உங்களை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள உபயோகப்படுமாது என தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பிறகு நான் அவரிடம், "நீங்கள் எவ்வளவு காலம், தியானம் பற்றி அறிந்துகொள்ள விருப்பம் உடையவராக இருந்தீர்கள்" என்றேன். அதற்கு அவர், "என் சிறு வயது முதல்" என்றார். அவருக்குத் திற்போது எழுதின இந்நூலும், போலும் அவர், "நான் இருபது வயது

இருக்கும்பொழுது சந்நியாசம் வாங்கினேன். நான் இன்ன சந்நியாசி ஆகி இந்த ஜயபது வந்து சேர்ந்தேன். புத்தகங்களைப் படிப்பதும், தியானத்தையும் பற்றி சிந்திப்பதும் தான் என் வேலை" என்றார்.

ஆக, அவர் கமார்புபது வந்த காலம் தியானத்தையும் பற்றி சிந்திப்பவராகவும், படிப்பவராகவும், மனவசத்தினைத் தபவராகவும் இருந்தும் அதைப் பற்றிய அனுபவத்தை அவர் அடைந்திருக்கவில்லை.

ஆனால் பெரும்பான்மை மக்களின் கையையும் உத்தமர் அவர்கள் சாதல், அன்பு பற்றி உத்தமர்கள் காதல் கவிதைகள் பல அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், அவர்கள் ஒருபோதும் அன்பு கொடுக்கியது இல்லை.

அவர்கள் தங்களை அன்பு உடையவர்களாகவும் அன்புடன் இணைந்து இருப்பது போல் நினைத்துக் கொண்டாலும் உண்மையில் அவர்கள் அன்பு கொடுக்கியவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அப்போது அன்பு அறிவு சம்பந்தமான விஷயமாகி விடுகிறது. இது உண்மையாகப் பரிணமிக்கவில்லை. மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் எப்போதும் அதை தவறவிட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

உண்மையாக உணர்வுபூர்வமாக வாழ்ந்ததற்கு அவர்களுக்கு மிகுந்த துணிச்சல் தேவை. அது உத்தமர் எங்கெல்லாம் அழைத்துச் செல்கிறதோ, அங்கெல்லாம் செல்ல, உங்களுக்கு மிகுந்த சாகியும் தேவை. என்னென்ன அகதரையோ பரிசுத முதல்பெரிய மிகுந்த இது அசந்தகன்று தனியாக வராமல் இல்லை நீங்கள் இதுவரை அறியாத ஒன்றினைக் கொண்டு உங்களுக்கு

தயாராக இருக்கிறேன். எனவேதான் இந்த நிலையில் எனக்கு அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னேன்" என்றார்.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு தெய்வ நம்பிக்கை உள்ள மனிதன் இப்படித்தான் இருப்பார். தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவன் ஒரு கிறிஸ்துவனாகவோ, ஓர் இந்துவாகவோ அல்லது முகாமதியனாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இந்த புத்திரர்கள், உங்களுடைய விஷய என்னத்தை அகிரிக்கமட்டுமே உதவும். ஒரு கிறிஸ்துவன் "எனக்குத் தெரியும்" என்று சொன்னால் அவனுக்கு விஷயம் கிறிஸ்தவ நூல்களிலிருந்து வந்ததாகத்தான் இருக்க முடியும்.

அதேபோல் ஓர் இந்துவுக்கு கிதை, வேதம் போன்ற நூல்களிலிருந்து வந்ததாகத்தான் இருக்க முடியும். ஒரு கிறிஸ்துவனுக்கு மாறாகவே இருப்பான். ஏனெனில் அவன் "நான் சரியாகச் சொன்னால் நீ சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. அதேபோல நீ சரியானது என்று சொன்னால் என்னுடையது சரியாக இருக்காது" என்பான்.

ஆகவே இதைப்போல பல வளர்ப்புகளை நம்முடைய சண்டைகள், சச்சரவுகள், பாட்டியார் விளக்கங்கள் நடந்துகொண்டேதான் இருக்கும்.

ஓர் உண்மையான தெய்வ நம்பிக்கை உள்ள மனிதன் நான் நிர்ப்பிரதிவது உலகத்தில் தன்னை ஒரு மகனாகி என்று சொல்லுபவர்களை அல்ல - யாரென்றால் தனக்குத் தெரியாதவற்றைத் தெரியமாக "எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறுபவனே. "எனக்குத் தெரியாது" என்று நீங்கள்

தயாராக இருக்கிறேன். எனவேதான் இந்த நிலையில் எனக்கு அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னேன்" என்றார்.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு தெய்வ நம்பிக்கை உள்ள மனிதன் இப்படித்தான் இருப்பார். தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவன் ஒரு கிறிஸ்துவனாகவோ, ஓர் இந்துவாகவோ அல்லது முகாமதியனாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

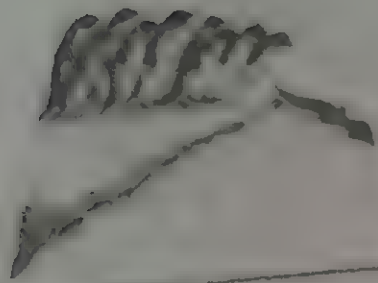
இந்த புத்திரர்கள், உங்களுடைய விஷய என்னத்தை அகிரிக்கமட்டுமே உதவும். ஒரு கிறிஸ்துவன் "எனக்குத் தெரியும்" என்று சொன்னால் அவனுக்கு விஷயம் கிறிஸ்தவ நூல்களிலிருந்து வந்ததாகத்தான் இருக்க முடியும்.

அதேபோல் ஓர் இந்துவுக்கு கிதை, வேதம் போன்ற நூல்களிலிருந்து வந்ததாகத்தான் இருக்க முடியும். ஒரு கிறிஸ்துவனுக்கு மாறாகவே இருப்பான். ஏனெனில் அவன் "நான் சரியாகச் சொன்னால் நீ சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. அதேபோல நீ சரியானது என்று சொன்னால் என்னுடையது சரியாக இருக்காது" என்பான்.

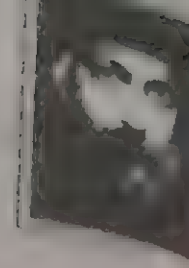
ஆகவே இதைப்போல பல வளர்ப்புகளை நம்முடைய சண்டைகள், சச்சரவுகள், பாட்டியார் விளக்கங்கள் நடந்துகொண்டேதான் இருக்கும்.

ஓர் உண்மையான தெய்வ நம்பிக்கை உள்ள மனிதன் நான் நிர்ப்பிரதிவது உலகத்தில் தன்னை ஒரு மகனாகி என்று சொல்லுபவர்களை அல்ல - யாரென்றால் தனக்குத் தெரியாதவற்றைத் தெரியமாக "எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறுபவனே. "எனக்குத் தெரியாது" என்று நீங்கள்

ஆனால் வாழ்வில் வாழ நாம் பல வழிகளைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். இதில் 'திருமணம்' என்பது பணிகளால் உருவாக்கப்பட்டது. "அன்பு" என்பது வாழ்வின் ஒரு பரிணாமமாக அங்கம். திருமணம் என்பது,

2 குழப்புதலே என் வழி!

கேள்வி 1: "அன்புள்ள ஓஷோ! குறப்புதற்கு, நாங்களே எப்படித் தயார் செய்துகொள்வது?"

எனையும் சேர்த்து வைக்க விரும்பாதீர்கள். அது அநீதமாகும். பணமாகும், அந்தஸ்து, பணவசம், விஷய நூலம், என உங்களுடைய ஆசை அனுபவமாகும். எனையும் என்னுடையது என்று சேர்த்து வைக்காதீர்கள்.

இப்படி எனையும் சேர்த்து வைக்காவிட்டால், எந்த நேரம், நீங்கள் குறப்புதற்குத் தயாராக இருப்பீர்கள்.

என்கில் அப்பொழுது நீங்கள் எனையும் இரக்கப் போகிறீர்கள். இருப்பைக் கண்டு யாரும் பயப்படவில்லை. நீங்கள் வாழ்க்கையில் சேகரித்தவைதான் உங்களுக்கு மரண பயத்தை உண்டாக்கின்றன.

மரணம் நேருங்குதல்பொழுது நீங்கள் இதுனை உங்கள் சக்தியை எல்லாம் செலவழித்து சேகரித்ததை ஒட்டிக்கொள்ளவே ஆசைப்படுகிறீர்கள்.

நீங்கள் சொன்ன "உங்களுடைய உயிர்தான் எந்தவித சேர்த்து வைக்கல் இல்லாமல், என்மையாக

என், வறுமையாக இருந்தால் அவர்களே அரிவதென்பது வாய் வர்கள் ஆவார்கள்" என்பதன் அர்த்தம் இதுதான்.

இதற்காக நான் உங்களை பிச்சை எடுத்து இந்த உலகத்தை நிறுந்து வாழ்பவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், "நீங்கள் உலகத்திலேயே இருங்கள். ஆனால் நீங்களே உலகமாக மாறிவிடாதீர்கள்" என்பதே.

எனையும் உங்கள் மனதில் சேர்த்து வைக்காதீர்கள். உங்கள் உள்ளே, நீங்கள் வறுமையோடு இருங்கள். எனையும் என்னுடையது என்று சொந்தம் கொண்டாடாதீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் எந்த துன்பமும் இன்றி இறக்கலாம்.

வாழ்க்கை உங்களுக்கு பிரச்சினை இல்லை. "என்னுடையது" என்ற எண்ணம்தான் பிரச்சினை. நீங்கள் எவ்வளவுக்கு அதிகமாக சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நீங்கள் இறக்கும்பொழுது அவைகள் உங்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

உங்களுடைய ஆத்மா "என்னுடையது" என்பவற்றினால் அகத்தப்படுத்தப்படாமல் இருந்திருந்தால், சத்தமாக, ஏன் வறுமையாக இருந்தான், நீங்கள் எந்த நேரம் இந்த உலகத்தைவிட்டுச் செல்லலாம்.

இரப்பு உங்களை வந்து தட்டுப்பொழுது நீங்கள் அதற்குத் தயாராக இருப்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடையும். நீங்கள் அப்பொழுது இருப்பதற்கு உங்களை உங்கலிடம் இல்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது எவ்வளவு என்னும் அனுபவத்திலிருந்து இரப்பு என்ற புதிய அனுபவத்திற்குச் செல்லுகிறீர்கள். அங்கு உங்கள்

“நீங்கள் எதையும் சேர்த்து
என்னுடைய” என்று சொல்லுவதை உன்னும் புறமும்
அர்த்தத்தில்தான் சொல்லுகிறேன்.

இந்த உலகத்துப் பொருள்களை மட்டுமின்றி நீங்கள்
என்னும் புறமும், தானம், ஆதர்ப்பு அனுபவங்கள்
கெய்விகத் தோற்றங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத் தான்
சொல்லுகிறேன். எதையும் உங்கள் மனதில் சேர்த்து
வைக்காதீர்கள்.

சில பேர் புகழியமாக கீழை நாட்டில் உள்ளவர்கள்,
“உலகத்தைத் துறந்துவிடுங்கள்” என்று போதித்திருக்கிற
அவர்கள், “நீங்கள் எதையும் இந்த உலகத்தில்
சேர்த்து வைக்காதீர்கள். அப்படி சேர்த்து வைக்காத
மரணம் அவற்றை எடுத்துச் சென்று விடும்” என்று
போதித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், சாதாரண எளிய
மக்களைவிட அடிப்படையில் மிகவும் பேராசை
நிரம்பியவர்கள்.

அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த
உலகத்துப் பொருள்களை “என்னுடையது” என்று சேர்த்து
வைக்காதீர்கள். அப்படி சேர்த்து வைக்காதல், மரணம்
அவற்றை சுலபமாக எடுத்துச் சென்று விடும். அசுர
புத்திரன், பிண்டியன், நல்ல நாடுகளை, நீதிவழியை
விடைய தானம், உலக மற்றும் ஆதர்ப்பு அனுபவங்கள்
குண்டலினி போன்ற யோக அனுபவங்கள், தியானம், இவை
அது என்று சேர்த்து வைப்பார்கள். இவை அனைத்தும் உலக
பொருள்கள் அல்ல. இவற்றை மரணம் எடுத்துச் சென்று
முடியாது என்கிறார்கள்.

ஆனால் எதுவாக இருந்தாலும், எப்போதும்
என்னுடையது என்று சொந்தம் பாவிக்கிறீர்களோ,

தப்பொழுதே அது உங்களுக்குப் பயத்தை உண்டா
பண்ணுகிறது. ஒவ்வொரு பொருளும், உலகத்தையும்
பயத்தைத்தான் உண்டு பண்ணுகிறது.

ஆகவே, எதையும் சேர்க்காமலிருந்தால், உங்களுடைய
மனம் இயல்பாக மறைந்துவிடும். இந்த “உலகத்தைத்
துறந்துவிடுங்கள்” என்று பழைய மதவாதிகள் போல் தான்
சொல்ல வொலிவ்வை. என்னுடைய சந்தியாகம் என்பது
தெளிவாக ஒரு புதிய தன்மையில் பிறப்பது.

அது, “நீங்கள் இந்த உலகத்தில் இருங்கள். ஆனால்
நீங்கள் உலகத்தைப் பற்றவெல்லாம்” என்று சொல்கிறது.
இப்படி நீங்கள் இருந்தால், மரணத்திற்கு எப்போதும்
தயாராக இருப்பீர்கள்.

அபிராஹாம் ஆம் (Abraham Adam) என்ற சுபி (Sufi)
கவிஞரின் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அவர் பன்பு
பொக்கரா (Bokhara) நாட்டின் அரசராக இருந்தவர்.
நிறகு எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, கபீர் பிந்தைசாகா
னாகி விட்டார்.

இந்த சபியும் அவர் இன்னொரு கவிஞரோடு
இருக்கப்போகும் அந்த கவிஞரின் சொத்தைக் கண்டு
புறமும் அடைந்தார். ஏனெனில் அந்த கவி,
வப்பொழுதும் தன் வறுமையைத் தறித்து சலிக்கவாற்ற
பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஒத்தான் ஆம் அவர்
“நீங்கள் இப்பொழுது உள்ள வறுமையைத் துறந்து
சொல்லிச் சொன்புருப்பதைப் பார்த்தும் பொழுது
நீங்கள் அதை மிகவும் சுலபமாக அடைந்ததாகத்
தெரிந்து” என்றார்.

அந்த அந்த கவி, “என்னிடம் என்னுடைய
பொருள்களெல்லாம் வறுமையை எங்கிருப்பது” என்று

கீழ்க் கருத்து தன்மை என்றால் உங்கள் மனம்
பாசபாசப்பால் எண்ணப் படுதலால் குழப்பம் தோன்றி
நிலையையே குறித்தும். அங்கு உங்கள் விழிப்புணர்வு
மட்டும்தான் இருக்கும். வேறு ஒன்றும் இருக்காது. வேறு
ஒன்றும் அங்கு உண்மையாகவே உலர்ந்துப் படியாது.

2019-2020
2019-2020

மனம் இறக்கும் கலை
அப்பொழுது உங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அடியும்
மனம் இறக்கும் கலை

மனம் இறக்கும் கலை
மனம் இறக்கும் கலை

அப்பொழுது உங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அடியும்
மனம் இறக்கும் கலை

ஆனால் உங்கள் மனம் எப்பொழுதும் பழையதே
கான் இருக்கும். அந்தப் பழைய மனம்
நீங்கள் வாழ்வை எதிர்த்துக் கொண்டு, அந்த வாழ்வும் பழைய
தீர்ப்பாகவே, அடுத்தடுத்து அதேபோல நேருவதாகவே
தோன்றும்.

அப்பொழுது அது உங்களுக்கு அலாபத்தை
கொடுக்கும். மனம் என்றாலே இறந்தகால எண்ணங்கள்
விஷய ஞானங்கள் எல்லாம்தான்.

நீங்கள் எதையெல்லாம் வாழ்க்கையில் சந்தித்த
அனுபவப்பட்டு வந்து பிறகு அதையே நினைத்து
கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதுதான் உங்கள் மனம்
எனப்படுவது.

இறந்த காலத்தின் தூதர்தான் மனம். அந்தப் பந்தம்
உங்கள் மனம். அந்த தூதர் உங்கள் அப்பா அம்மா
விழிப்புணர்வு என்ற தன்மையில் படிந்திருக்கிறான்.
மனதோடு நீங்கள் எதைப் பார்த்தாலும் அது உன்னை
வடிவம், உன்மைத் தன்மை விளங்குகிறது. மனப்படுத்தி
காண்பதும் தன்மையே மனத்தின் குணம்.

நீங்கள் மனதைக்கொண்டு, வாழ்க்கையைப் பார்த்தால்
மனம் இறந்தால் அந்த வாழ்வு சொர்க்கமாகத் தோன்றும்.
அப்பொழுது அது இறவாத தன்மை உடையதாகத்
தோன்றும். உங்கள் மரணத்திற்குத்தான் மரணம் உண்டு.

மனம் இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு இறப்பென்பதே
இல்லை. மனம் இல்லாமல் வேறு எதுவும் இறப்பது
இல்லை. வாழ்வு போய்க்கொண்டேயுதான் இறக்கும்.
அந்த மரணமே இல்லை: அதேபோல் அப்பொழுது
இல்லை.

ஆனால் நீங்கள் சேர்க்க ஆரம்பிக்கால் அந்த
ஆரம்பமும் உண்டு. முடிவும் உண்டு.

ஆகவே, நீங்கள் மரணத்தை சந்திக்க என்ன செய்ய
வேண்டும்? இப்படி நான் சொல்லும்பொழுது, உங்களின்
உடலில் முடிவான மரணத்தைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அது
வெகுநாள் கழித்து நிகழக்கூடியது.

நான் சொல்லும் மரணம் என்னவென்றால், நீங்கள்
முச்சை வெளியே விடும்பொழுது நேரும் அந்த மரணம்
அனுபவத்தைத்தான். அது ஒவ்வொரு நிமிஷமும்
உங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த மரணத்தை கவனிப்பீர்கள்.
அதை உன்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்படி
இயல்பாக ஏற்றுக்கொண்டால் அந்த கடைசி மரணத்தை
யும் வெகு இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ளுவீர்கள்.

அதேவே ஒவ்வொரு நிமிஷமும் இறந்து, உன்மை
வாழ்க்கை. இப்படியே உங்களைச் சுதந்திரப்படுத்திக்
கொண்டு மேலே செல்லுங்கள். தெரிந்தவற்றில் இறப்பைக்
காணுங்கள். அப்பொழுதுதான் தெரியாதவற்றை
புதுப்பிப்பதன் வரவேற்பு.

தென்து மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற

தென்து மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற

தென்து மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற

தென்து மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற
நிந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிடுகின்ற

கேள்வி 2: "அன்புள்ள ஓஷோ! சில நேரங்களில் யோகம்
அன்பு கிவற்றைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லுவது சிறுசூழ்பதன்
உணர்வு பண்ணுகிறது. சிலசமயம் அன்பு முடிவில் பயனற்றது
என்று வலியுறுத்துகிறீர்கள். மற்றொரு சமயம், யோகம்
முடிவில் பயனற்றது என்று கூறுகிறீர்கள்! பிறகு அன்பு
யோகமும், ஞானம் பெறுவதற்கு அடிப்படையான கிரந்த
வழிகள் என்றும் கூறுகிறீர்கள். தயவு செய்து விளக்கவும்."

இந்த கேள்விக்கான பதிலை வாசிப்பதற்கான
சமயம் சூரிய நயந்தி சொன்னபோது கேள்வி
என்றார்.

"இல்லை. நான் சொல்லுவதை, நீங்கள் சீலத்தை
நோக்கவில்லை. நான்கான் எப்பொழுதும் குழப்பம்
தான் உருகிறேன். ஒருசில சமயங்களில் யோகம்
கிட்டக்கிட்ட எப்பொழுதும் அந்தான் என் வழியாக
உருக்கிறது.

நான் உங்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவதன்
உங்களை உங்கள் மனதில் நுழை விடுவதை
முற்படுகிறேன். கடவுளின் பெயரால் அல்லது
அன்பின் பெயரால், யோகத்தின் பெயரால் உங்கள்
மனதில் வந்த வேளையும் மட்டும் உன் விருப்ப
வில்லை.

உங்கள் மனம் மிகவும் நுக்குமாறு. உன் அன்பு
யோகம் போன்று வந்தால் மெலும் நிலைத்து உன்
மெல்லும் நிலை உன் மனம் உன் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
பொழுது அதை எடுத்து எறிய முற்படுகிறேன்.

உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்
உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

[illegible]

[Faint, illegible handwritten text]

[illegible]

485

உறுதிப்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுதிப்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போது நீங்கள், "பகவான் இப்போது
 நீங்கள் எங்களைக் குழப்பி வருகிறார். நீங்கள் எதை
 சொன்னாலும் நாங்கள் விருந்தினராகக் கொண்டு
 அதன் மகிழ்ச்சி அடைவோம். அதன் மூலம்
 எங்களுக்குள் போக உங்களுக்கு உதவியாக
 கொள்ளப்படும். எந்த விடையையும் கா
 யும் இல்லை." என்று சொல்லுகிறீர்களோ, அப்போது
 தான் நான் உங்களைக் குழப்பி வருகிறேன். அதுவா உங்க
 ளை மீண்டும் மீண்டும் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

87

[illegible]

மனம் இறக்கும் கலை வாழ்வை எப்போது என்று தெரிய வந்தது.

அவ்வாறு நினைப்பது இன்னும் நான் வாழ்க்கைக்கு என்று கேள்வி எழுந்தது. அதற்கு அவர் "நான் படிக்கிறேன் இல்லை. பெண்ணைப் படிக்க என்று சொல்லும் இல்லை. ஒரேக்கால் அதற்கான காரணமாக இதைச் சொல்லும் என்றார்.

அப்பொழுது பக்கத்து அறையில் நின்று என்னைச் சொன்னார்கள் வினா சந்தடி. ஏதோ பறக்கும் அந்தமும் கேட்டன. நடுபர்கள் குடிப்படுத்துடன், "என்ன அந்த சத்தம்?" என்றார்கள்.

அதற்கு முன்னர், "அது வேறு ஒன்றும் இல்லை என்னுடைய அப்பா குடித்துவிட்டு, வேலைக்காரியை துரத்திறாரோ என்னவோ?" என்று மிகச் சாதாரணமாகச் சொன்னார்.

முல்லாவின் தகப்பனாருக்கு சுமார் 125 வயது இருக்கலாம். ஆனால் முல்லா சொல்லுகிறார், தான் படிப்பாதுவைத் தொடுவது இல்லை. அதுதான் தன் நீண்ட ஆயுளுக்குக் காரணம் என்று. ஆனால், அவர் தந்தை சா 125வது வயதிலும் குடித்துவிட்டு பெண்ணைத் துரத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

நீங்கள் உங்கள் உடலை எடுக்கும்பொழுதே மரணமும் உண்டாகிவிடுகிறது. தாயின் கர்ப்பத்தில் நீங்கள் பூழையும் பொழுதே, மரணமும் சேர்ந்தே வருகிறது. உங்களுடைய வாழ்க்கை என்னும் கடினமும், அல்லது 80 ஆண்டுகள் ஒடுவது என்பது அடிப்படையில் பட்ட விஷயம். ஆனால் உங்கள் நீண்ட ஆயுளுக்கும்,

வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. 'இறப்பு' என்பது தவிர்க்க முடியாதது. வேலை முடியாதது.

"பால் உணர்வு மரணத்தோடு இணைந்து இருக்கும் பொழுது. இயற்கையான பிரம்மச்சரியம் என்றால் என்ன?" என்று கேள்வி எழுந்தது.

பிறப்பும், இறப்பும் பால் உணர்வோடு சம்பந்தப் பட்டவைதான். ஆனால் உங்களது பிரம்மச்சரியம் நீங்கள் மரணத்தைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாது. ஏனெனில் பிறப்பிலேயே இறப்பும் நிபந்தனையாக இதைத் தாண்டிச் செல்ல வேறு வழியே இல்லை.

இறப்பு நிகழத்தான் செய்யும். ஏன், அது ஏற்கனவே நிகழ்ந்துவிட்டது என்று கூட சொல்லலாம். அது நன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுவது என்பது நேரத்தைப் பொறுத்த விஷயம். ஒவ்வொரு வினாடியும், அதை நோக்கித்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆகவே, மரணத்தைத் தவிர்க்க, பிரம்மச்சரியத்தை அனுபவிப்பதால் பட்டும் பிரயோஜனமில்லை. ஏனெனில் அதிலே ஒரு பயத்தை உண்டுபண்ணிவிடும். பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் பிறகு இறப்பைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள்.

அப்பொழுது ஒருவன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறானோ, அவனால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதேபோல் இறப்பில்தான் தன்னையையும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆகவே, பயத்தை ஒழியுங்கள்.

பிரம்மச்சரியம் தன்னிச்சையாக நிகழ வேண்டும். நீங்கள், "தன்னிச்சையான பிரம்மச்சரியம் என்றால்

கேட்கிறீர்கள். பிரம்மச்சரியம் என்பது
தெளிவாகப் பரவியிருக்கிறது. அது
திகழாவிட்டால் அதற்கு பிரம்மச்சரியம் என்று
பெயர் இல்லை. அதை நீங்கள் உங்களிடம் திணித்துக்
கொள்ளுங்கள். உனால் இகனாபெல்லாம்
பெரிய துன்பம் இல்லை. இப்படியியல்பும் செயதால்
அது உண்மையான பிரம்மச்சரியம் ஆகாது.

அதற்கு மாறாக நீங்கள் அதிகமான பால் உணர்வு
பெற்றுக் கொண்டு உணர்வு அதிகமாகி விட்டால்
பரவிவிடும் உணர்வு விழிப்பற்ற நிலையில் நன்றாக
கவந்துவிடும். உங்கள் கனவில் மற்றும் உங்களது ஆ
லையில் உங்கள் சம்பளத்தில் அது நன்றாக உணர்வு
வீடும்.

அதற்கு நீங்கள் முன்னெக்கம் புதுப் பரிசுபாடு
உணர்வு கொண்டு உணர்வை தப்பிவிடுகிறீர்கள். நீங்கள்
அதைப் பற்றிய நிலைப்பாடு பால் பற்றுபடியும் அதை அடக்க
வேண்டியும். பொதுவாக, நீங்கள் உணர்வும் அடக்க
நிலைத்தால், பற்றுபடி பற்றுபடி அதை அப்படியே அடக்க
வேண்டியும்.

எனினும், உங்களால் அதில் ஒரு தோற்றம் உண்டாக
வெற்றியடைய முடியாது. ஆகவே பால் உணர்வை
ஒழிக்க, அடக்குதலோ ஒடுக்குதலோ சரியான வழிவகை.

உண்மையில் அதை அடக்கி ஒழுங்குபடுத்தி
முடியாது. அதை அடக்கி ஒழுங்குபடுத்த நினைத்தால்
அனைவரும் தோல்வி கண்டு, மிக வேகமாக, பால் உணர்வு
மீட்டங்கள் உலகத்தில் பரவ வித்திட்டு விட்டார்கள்.

உங்களால் "சாமியார்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிற
நபரிக அகியான பால் உணர்வு கொண்டு வர
வரவர கனவில் ஒரு பொது செய்து ஒரு உணர்வை
பொதுவாக அதன் வழியே அவர்களது மனவாடகை
பார்த்தால் அதிக பால் உணர்வு மற்றும் அதை அடக்க
முடியாத நிலை வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை
உணர்வோடு அது அப்படியே இருக்க முடியும்.

ஆகவே, எத்தனை பிரம்மச்சரியத்தை உங்கள்
இடத்தில் திணித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். பால் உணர்வை அடக்கி
அடக்குகிறீர்கள். அது உங்கள் அப்பாவி நிலை
நிலைப் பற்றித் தோன்றுகிறீர்கள். அதற்கென்று உணர்வு ஒரு
போற்றத்தக்க அழகு அதன் ஆழத்தில் இருக்கிறது.

அது ஒரு அழகமான பரிபூரண வாழ்வின் பரிபெரிய
அதிகாரம். ஒரு அழகான கரியம். வாழ்வு அனைத்துதான்
அடக்கித் தான். பால் உணர்வு பரபரமான காரியம் இல்லை.
இதை அடக்குதல் தான் பாபகரமான காரியம்.

பால் உணர்வு இயற்கையானது. தன்னிச்சையாக
அதை அடக்குவதற்கு நீங்கள் உணர்வு கொண்டு வர
அது உணர்வு பற்றித் தக்கிறது. அது உணர்வை உடனடி
உணர்வு தன் ஒரு பகுதி. அதை வெறுக்கிறீர்கள். அதை அடக்க
இயலாது. இதை நீங்கள் அடக்குவதற்கு பற்றுபடி உணர்வு
அடக்குவதால் பெரிய தீரிகள். வெறுப்பே அனைத்து
உணர்வுகள் பற்றுபடி.

ஒரு யோகமாக அதைக் கருதி செயல்படுங்கள். அதை
உங்களின் ஆழ்க்க அணாதியில் திணிப்பீர்கள். அது உணர்வு
தான் அதன் இயல்பு நிலையை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள
முடியும்.

[illegible]

அதைச் சுற்றி ஒரு கோயில் எழுப்ப
கொண்டன. கனாராக நொய்யம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்
பிரம்மாசுவியம் என்பது கனாராக நொய்யம் கொண்டு
காலை கொண்டு பித்திக்குக் கொள்ளுங்கள். நொய்யம்
கொண்டன. அந்த நகரம் கனாராக நொய்யம்

அது உதவிக்காள் அட கீழ் துடிக்கித் தான் நின்று இது அதன்
ஒரு பகுதிக்கு அட நின்று நில்லக் கூடுமே. அது உதவிக்காள் சிறுவனை
பெரிசாறு காண்பதில் புண்ணியாக அநிகர்த்து கொள்ளுகிறது. ஆகவே
அதற்காகப் புறங்கொண்டு வருவதில் தாமதம்.

கேள்வி 4: "அன்புள்ள ஒரோ! உனது புகழ் எல்லாம் உன் அருளால் மட்டுமே. நீயே நான் தரிசிக்க வந்தேன். நீயே நான் சான்றவன். நீயே நான் காண்பவன். நீயே நான் நினைப்பவன். நீயே நான் சொல்பவன். நீயே நான் செய்வவன். நீயே நான் வாழ்வவன். நீயே நான் இறப்பவன். நீயே நான் எல்லாவற்றின் மேலானவன்."

[illegible]

1. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 2. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 3. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 4. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 5. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 6. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 7. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 8. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 9. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 10. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

[illegible][illegible]

இரவு ஞானத்தைத் தேடும் ஒரு பெண்

הנהגתו ופועליו וכו' והוא שיש לו חלק
בכל דבר שהוא ענין לאלוהים וכו' והוא שיש לו חלק
בכל דבר שהוא ענין לאלוהים וכו' והוא שיש לו חלק

இதன்போன்ற நடவடிக்கையை மூலக்கருவாக
என்று அழைத்தார். இதன் காரணமாக சிலர்
கேள்வி எழுப்பினர். அப்போது தான்...

களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இந்த வார்த்தை ஒரு குருவியாகும்.

இதைப்போல நான் என்னுடைய பாதங்களை உங்களுக்காக வைக்கிறேன். அதுமட்டும்தான் உன் உள்ளே எதுவும் இல்லை.

கேள்வி 5: "ஏன் உங்களுக்கு மத சம்பந்தமான பெயர்களைப் வைக்கிறீர்கள்? அது எங்களுக்கு ஆதரம் ஏதும் கிடைத்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு வெளியிலிருந்தவர்கள் எங்களை சுவாமி என்று அழைக்க மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள்."

நான் உங்களுக்கு 'சுவாமி' என்று பெயர் சூட்டுவது அநித்யவர் உங்களை 'சுவாமி' என்று மரியாதையாக அழைப்பதற்காக அல்ல. நீங்கள்தான் அந்தப் பெயரின் பின்னால் மனதை அடைய விடுகிறீர்கள். சுவாமி என்ற பெயர் தந்த அந்தம் என்னவென்றால், "பிரபு", "அரசன்" "உயர்ந்தவன்" என்று சொல்லலாம்.

அடுத்தவர் உங்களை மேற்கண்டவாறு என்ன வேண்டும் என்று ஏங்குகிறீர்கள். உங்களுடைய உண்மையான பாதை என்ன என்பதைக் காட்டவே இந்தப் பெயரினால் உங்களை அழைக்கிறேன்.

அதற்கு முக்கிய காரணம், நீங்கள் உங்களுக்கே அரசனாக உயர்ந்தவனாக ஆகவேண்டும் என்பதற்கு அடுத்தவர் உங்களுக்கு அடியையாக உங்களை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. உங்களுக்கே நீங்கள் மாஸ்டர் ஆகவேண்டும் என்பதுதான் குறிக்கோள்.

நீங்கள் சுய குருவாக மாறவேண்டும். அந்த உங்களை 'சுவாமி' என்று அழைக்காவிடாமல் உங்களை வேதனைப்படாதீர்கள்.

உண்மையில் உங்களை ஒருவர் 'சுவாமி' என்ற அழைத்தால்தான் நீங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கை அடைய வேண்டும். ஏனெனில் அதன் பின்னாலே, ஏதோ அபாயம் இருக்கிறது. நீங்கள் அதற்குப் பின், உங்களை நீங்களே மிகவும் புனிதமானவர்களாகவும், அடுத்தவர்களைவிட மிகவும் உயர்ந்தவர்களாகவும் சிந்திக்க ஆரம்பித்து விடுவீர்கள்.

இதைப்போன்ற முட்டாள்தனமான எண்ணங்களை சுமக்க ஆரம்பிக்காதீர்கள். நான் உங்களைப் புனிதமானவர்களாக அல்லது மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக ஆக்க இங்கே உட்கார்த்து நிற்கவில்லை.

அந்த 'சுவாமி' என்ற பெயர் அடுத்தவரைப் பொறுத்தவரையில் அரித்தம் ஏதும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அதை உங்களுக்குச் சூட்டுகிறேன். உண்மையில் என் முழு விருப்பம் என்னவென்றால் உங்களைப் பரிசுக்காத் தகுந்தவர்களாகவும், அரித்தமற்றவர்களாகவும், அடுத்தவர் உங்களைப் பார்த்து சிங்க வேண்டும்.

அதைப்போல நீங்களே - உங்களைப் பார்த்து சிந்திக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் நான் உங்களுக்கு 'சுவாமி' என்று பெயர் சூட்டுவதன் முக்கிய குறிக்கோள் விருப்பமும் ஆகும்.

இதைத் கவிர, இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் புனிதமற்றவன், புனித

இந்த உலகத்தைவிட்டு கடவுள் எங்கே போய் விட்டான் என்று சொல்லுவது சாத்தியமாகாது. இதை நாம் அறிய முடியாது. ஆனால் இவ்வளவு தூரம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்த உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்து மனிதர்களும் கடவுளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதை நாம் செய்ய வேண்டும்.

[illegible]

உலகம் சகல பூதங்களும் திருநீர் மீதுள்ளன. ஆகவே திருநீர்
 உலகம் தான். பூதங்களின் உயிர் தான் திருநீர். திருநீர் படிவம்
 உலகம் தான். உலகம் தான் திருநீர். உலகம் தான் திருநீர். உலகம்
 தான் திருநீர். உலகம் தான் திருநீர். உலகம் தான் திருநீர்.

தான் இந்த மாதிரி மக சம்பந்தமான பெயர்வை
உங்களுக்குத் துதிவிதான் ஆகும், நீங்கள் அறிந்தவர்கள்
இந்த பெயர்களைப் பற்றி அறிந்ததில் பெயர்வை
தான் மறவாவிடுகின்றனர். ஆகவே மறவாவிடுகின்ற
வண்ணங்களான உண்டாக்கிக்கொள்ளாதீர்கள். அது
மட்டும்தான் தவறு.

1. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$ 2. $\frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4} = \frac{1}{12}$ 3. $\frac{1}{4} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{20}$ 4. $\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{6} = \frac{1}{30}$ 5. $\frac{1}{6} \cdot \frac{1}{7} = \frac{1}{42}$ 6. $\frac{1}{7} \cdot \frac{1}{8} = \frac{1}{56}$ 7. $\frac{1}{8} \cdot \frac{1}{9} = \frac{1}{72}$ 8. $\frac{1}{9} \cdot \frac{1}{10} = \frac{1}{90}$ 9. $\frac{1}{10} \cdot \frac{1}{11} = \frac{1}{110}$ 10. $\frac{1}{11} \cdot \frac{1}{12} = \frac{1}{132}$

பல காலமாக அணிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதில் முக்கிய காரணம் நீங்கள் சாதாரண வாழ்க்கை நடத்தவில்லை என்று நினைப்பவர்கள் என்ன நினைத்து தான்பிப்பது என்பதும் ஒன்றாகும்.

நான் இந்த நெறுப்பத்தை அழிச்ச மடவாதினான்.
 இப்போது நான் இந்த உங்களுக்கே உரியவனாகிறேன்.
 உத்தேசமாய் உங்களுடைய வாழ்க்கையில் நான் உதவிக்க
 விடாமலும் பண்ணுகிறேன்.

நீங்கள் சாதாரண வாழ்க்கையில் இரங்கவேண்டிய
அதில் வேலை செய்யவேண்டும். இரண்டாம் கல்வியை
செல்ல வேண்டும். நீங்கள் சந்தைக்கூடத்திலேயோ,
கணினி மன்றம் உட்படுத்திக் கூடம் போன்றவற்றிலேயோ
மிகச் சாதாரணமாகச் செல்ல வேண்டும்.

நீங்கள் ஒரு கூலி ஆளாகவோ, டாக்டராகவோ, இன்ஜினியராகவோ இருக்கலாம். நான் உங்கரிடம் இதைப் போன்ற எந்த வேறுபாட்டையும் உண்டாக்க விரும்பவில்லை. இதைப் போன்ற தனிப்பட்ட உயர்வான எண்ணங்கள், உண்மையில் மதத்தன்மை வாய்ந்தவை ஆகின்றன. அதைப் போன்ற எண்ணங்களையெல்லாம் ஒழிப்பதற்காகவோ, இந்தக் காவிரி அங்கியை உங்களுக்கு அளிக்கி தக்கிறேன். ஆகவேதான், பழைய வரலாற்றின் உள்ள சந்திரியாசிகள் எண்ண மிகவும் வெறுக்கிறார்கள்.

நான் அவர்களது புலிதமான் கண்ணைக் களை
அழிக்கிறேன். நான் அவர்களது சமூக உயர்வான
அங்கத்தை ஒழிக்கிறேன். ஆகவே இன்னும் கூடிய
வினாவில் நீங்கள் எந்தவித வித்தியாசத்தையும் பார்க்க
முடியாது.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக அதிகமாக வளர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் பழைய காலத்துக்குப் போலவே இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற

1. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 2. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 3. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 4. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 5. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 6. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 7. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 8. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 9. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.
 10. வெள்ளக்காலத்தி யார் புதிய சந்தியாகிகள். பா.

[illegible]

இந்த சாதாரண வாழ்க்கையில் ஆறாமாகச் செல்லுங்
காலம் காலமாக அருள் பரிகாரம் ஆழ்க்கல்வம் உண்டாகுதல்
புரட்சிபாதிமம் பரிசு அளந்தவர்களை, அறிவு அழகு
தருகின்றவர்களை இந்த சாதாரண வாழ்க்கை அருள்
தருகின்றவர்களைப் பாராதுகொண்ட, புரிந்து, தன்மை வேண்ட
வர்களைப்போலக் கூட அம்மே மனம் வேண்டும் இது உத
வாரிய மதப் புரட்சிதான். வெளியில் என்ன நடந்து
கொண்டிருக்கின்றது என்று உணர்ந்துகொள்வதும்
இது உதவியாகும்.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה

ஆகவேதான், முக்கியமாக இந்தக் காவிய உணர்வு
பெரிதானது எடுத்துக்கொள். அது பன்மையான பன்மையான
பெரியபெரிய கவிதைகளைப் போல, அந்நியமானது, அந்நியமான
அவ்வாறு பன்மையானது பன்மையானது, அந்நியமானது
எனையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

நீங்கள் இப்பொழுது செய்ய வேண்டியது
 எப்படிப்பட்டது. எப்போதும் அன்பு செய்து கொள்ளுங்கள். அன்பு
 மட்டும்தான். அதன் மூலம் எல்லாம் (இருந்தால்) எல்லாம்
 (இருந்தால்) எல்லாம். அதாவது எல்லாம் (இருந்தால்) எல்லாம்
 உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறேன்.

ஆனால், எண்ணிக்கை அதிக அங்கியினை உடைய
பலபடி கோட்டாக்கள் காணப்படுகின்றன. மேலகிணமான கோட்டா, நான்கு
அடிமட்டத்திலே (அதிக அங்கியிலிடைந்து) உருக்களை உருக்கலை
செய்து விடுகின்றன.

[illegible]

மனிதரின் உங்களைப் பற்றி உண்மையாக அன்ன
தவையற்றவர்கள் கூற்று உங்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பு
பெறலை நீங்கள் இந்நகர் குறித்து உண்மையாக உங்களை
பற்றி உண்மையாக அறிய வேண்டியவையாக இருப்பவர்கள்
அதை வாய்ப்பு கொடுக்கவானவர்கள் அன்பு பற்றி
உங்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பு.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְכָל הָעָם
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְכָל הָעָם

பொய்வு இது பல நூற்றாண்டு காலமாக ஏற்பட்ட பழக்கமாகும்.

அவர்கள் இதை என்னும் இயைபை இயைபு அல்ல. இதை என்னும் இயைபை எப்படி 'சுவாமி' என்று மரியாதையாக அழைப்பார்கள்? அவர்கள் என்ன சொன்னால் விவாதம் பெரிய காரியம்! அவர்கள் பழைய வழிகளை நிகழன் அழித்தார்கள்.

அவர்களைப் பொறுக்கவையில் ஒரு சந்தியாசன். அவன் பெண்களை கண்டெடுத்துப் பார்த்துக்கூடாது. பெண்ணைத் தொடுவது அவர்களுக்கு கைகளை சேர்த்துச் சொந்தி சொல்லு என்பது. அவர்களால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாத விஷயம். உங்களை அடித்துத் தூத்த இந்தக் காரணமே போதும்!

நான் ஒரு புதிய சந்தியாசத்தை உண்டாக்கி இதைச் சொன்னேன். அதற்கு 'நியோ சந்தியாசம்' (Neo-Sanyasa) என்று பெயர். நான் ஏதாவது புதியது செய்தால் அதற்கு ஒரு முறையை ஏற்படுத்துகிறேன்.

அது உங்களுக்குப் புரிந்து இருக்குமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. புத்தியாக நான் அந்த பழைய வழக்கைக் கோப்பாடுகளை அழிக்கவே முயற்சி செய்கிறேன்.

சமயம் வாழ்வாக மலர்வேண்டும். சமயத்தில் வாழ்வு இருக்கக்கூடாது. ஒரு சந்தைக்கும், இரண்டு சந்தைக்கும் எந்தவித வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது. அன்மம் சந்தையிலும் இருக்க வேண்டும். அன்றாட வாழ்வில் சமயக் கோப்பாடுகள் கைநீறி செய்யப்பட வேண்டும். வாழ்க்கை வேறு, சமயம் வேறு அல்ல.

பொகோஜு (Bokoju) என்ற சொல்லை, "நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? உங்களது சமயக் கோப்பாடுகள் என்ன?" என்று சிலர் கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "நான் மிகச் சாதாரண வாழ்வுக்காக வாழ்கிறேன். இதுதான் என் கொள்கை. எனக்குப் படி எடுத்தால் புதிக்கிறேன். தூக்கம் வந்தால் தூங்குகிறேன். அவ்வளவுதான்" என்றார்.

அப்பாம். ஒரு வாழ்க்கை என்பது இப்படிதான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் கேள்வி கேட்டவர் மிகவும் குழப்பம் அடைந்து, "ஆனால் நீங்கள் செய்வதில் நான் எதையும்தனித்தன்மையாகப் பார்க்க முடியவில்லை" என்றார்.

அதற்கு பொகோஜு, "அப்பாம், அதுதான் முக்கியம். அதில் எத்தவித தனித் தன்மையும் கிடையாது" என்றார்.

தனித்தன்மைக்காக ஏங்கும் எல்லாரும் அகங்காரத்தின் பின்னேதான் செல்கிறார்கள்.

கேள்வி கேட்டவர் மறுபடியும், "நீங்கள் செய்வதைத் தான் எல்லாரும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். பசி எடுத்தால் புசிக்கிறார்கள். உறக்கம் வந்தால் தூங்குகிறார்கள்" என்றார் மறுபடியும்.

பொகோஜு சிரித்துக்கொண்டு, "அப்படி இல்லை. அவர்கள் செய்வதிலும், நான் செய்வதிலும் வேறுபாடு உண்டு. நீங்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கும்பொழுது, உங்கள் மனம் ஆயிரக்கணக்கான எண்ணங்களை அசை போட்டுக்கொண்டு இருக்கும்.

நீங்கள் சமைத்துக்கொள்வீர்கள். தற்போது உங்களுக்கு வேறு எதையோ நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சாப்பிட்டுப் பொழுது அங்கே நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே

அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள ஆசைப்படாதவனாகவே இருப்பான்.

உங்களுடைய 'ஏன் அப்படி' என்ற கேள்விக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. அந்த ஏன் அப்படி என்று சொல்லிவிட்டு இப்பின்னல்.

“முதலாம், முடிவும் இல்லாத புரிந்துகொள்ள முடியாத இந்த வாழ்வு என்?” என்று கேட்கிறார்கள். இதன் மூலம் இந்த வாழ்வு இப்படி அமைந்திருக்கிறதான் காரணம் என்ற ஒரு குற்ற உணர்வை என்னுள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்; அது உண்மைதான். ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் என்ன செய்வது? அதற்கு உண்மையில் ஆரம்பமும் இல்லை. முடிவும் இல்லையே?

ஒரு நிகழ்ச்சியை சொல்லுகிறேன்.

நான் சிதர்களில் ஒருவரிடம் முல்லா நகருதின் “வாழ்வு ஒரு பெண்ணைப் போன்றது” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நான் இதைக் கேட்டு ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அவர் மேற்கொண்டு என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதை ஆவலுடன் கேட்க முனைந்தேன்.

“அவர், “ஒரு மனிதன், நான் ஒரு பெண்ணைப் புரிந்து கொண்டேன் என்று சொன்னால், அவன் தற்போதைய பேசுபவனாகவே இருப்பான். அவர்களைப் புரிந்து கொண்டேன் என்று சொல்லுபவன், ஒரு தந்திரசாலியாகவும் ஏமாற்றுக்காரனாகவும், ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லாத பச்சோந்தி போல இருப்பான். அவன் ஏதோ ஒரு எதிர்பார்ப்புடன் வாழ்வான். அதற்கு மாறாக ஒருவன் அவர்களைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று சொன்னால், அவன்

அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள ஆசைப்படாதவனாகவே இருப்பான்.

அதனால் அவன் அவர்களைப் புரிந்து கொண்டது போல் நடக்கவும் தேவை இல்லை. ஏனெனில் அவர்களை அறிந்து கொள்ளவே அவன் விரும்பவில்லை. இணைந்து வாழ மட்டும் விரும்புகிறான். ஆகவே, பிரத அவன் அவர்களை அறிந்துகொண்டவனாகிறான்” என்று.

இதைப்போலத்தான் வாழ்வும். வாழ்வு ஒரு பெண்ணைப் போலத்தான். அதை அறிந்து கொள்ள முற்பட்டால் உங்களுக்கு குழப்பமாகும் என்பதும், முதலில் அதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை மறந்துவிடுங்கள்.

அதில் முழு சுடுபாட்டோடு வாழ முற்படுங்கள். அப்போது அறிந்துகொள்ளுபவர்கள், இந்த ‘புரிந்து கொள்ளாதல்’ என்பது அறிவுப்பூர்வமானதாகவோ, கொள்கை கொண்டதாகவோ இருக்காது. இந்த ‘புரிந்துகொள்ளாதல்’ ஒரு முழுமையானது. அதை வாழ்கையால் வெளியிட முடியாது. அது வார்த்தைக்கும் உடம்புக்கும் இடையில்.

வாழ்வு ஒரு புதிர் என்று சொல்லுவதன் அர்க்கம் இதுதான். அதில் நாம் வாழ முடியும். ஆனால் அதைத் தப்பிவிட முடியாது. விளக்கமுடியாது. அவ்வளவுதான். அது என்று உங்களுக்குப் புரியும். ஆனால் அதைப் புரிந்துகொள்ளத் தெரியாது. அதற்குப் பெயர்தான் புதிர், விளக்க முடியாதது என்று பெயர்.

வாழ்வு ஒரு புதிர் என்று நாம் சொல்லும் போது, அது புதிர் கொள்கைத் தாக்கமுடையது. தீர்க்கமுடியாதது என்று

ஒரு கஷ்டம், ஒரு தொல்லையை தீர்த்து
கொடுக்க முடியாதது அல்லவோ?

வாழ்வு புரிந்துகொள்ள முடியாததாக
இருந்தால், அப்படி இருந்தால் நீங்கள் என்ன
செய்யும்? சொந்தம் கொடுத்தப் பாடுங்கள். வாழ்வு
ஒருவருக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது. அப்படி ஒருவர் வந்து
உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டுச் செல்லுங்கள். நீங்கள் மேற்கொண்டு
என்ன செய்கிறீர்கள்? நீங்கள் தற்கொலை செய்து
கொள்ளாத தவிர வேறு எதுவும் செய்யமாட்டீர்கள்!
அப்படி அப்பொழுது அர்த்தமில்லாததாக ஆகிவிடும்.

வாழ்வு ஓர் அற்புதமான புதிர் தான். அதைப்பற்றி
நீங்கள் அதிகமாக அறிய அறிய, அதனுடைய அழகு கூடிக்
கொண்டே போகும். ஒரு கட்டத்தில் அதனுடன்
முழுமையாக வாழ ஆரம்பித்து விடுவீர்கள். அப்பொழுது
அதனுடனே செல்ல ஆரம்பித்துவிடுவீர்கள்.

ஓர் பேரினத்தைத் தொடர்பு அதனுடன் உங்களுக்கு
ஏற்படும். ஆனால் அது என்ன - எப்படி என்பதை
உங்களால் விளக்கிச் சொல்ல முடியாது. அதனுடைய
அழகும் அழகும் அதுதான். ஆமாம். வாழ்விற்கு
ஆரம்பமும், முடிவும் இல்லைதான். எப்படி இருக்க
முடியும்? ஆரம்பம் என்பது ஓர் முடிந்துபோன
ஒன்றின் துணுதி தோன்றுவது. அதேபோல முடிவு என்பது
ஏதோ ஒன்று அதுவரை இருந்து, பிறகு ஒன்றுமில்லாததாக
ஆவது இது வாழ்வைவிட மிக அற்புதமான புதிர் தான்.

ஏனெனில் நாம் வாழ்விற்கு ஆரம்பம் என்று இல்லை
என்று கூறும் போது, அது எப்பொழுதும் அப்படியே
உள்ளது என்று கூறுவதாகவே அர்த்தமாகும்.

எப்பொழுதும் உள்ளதற்கு எப்படி ஓர் ஆரம்பம்
இருக்க முடியும்? ஒரு கோடு போட்டுக்காட்டி வாழ்வு
இந்த இடத்திலிருந்துதான் ஆரம்பித்தது என்று
கூறமுடியுமா? ஆனால் கிறிஸ்துவக் கொள்கை என்ன
தெரியுமா? இயேசு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு சுமார் நாலாயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன், ஒரு திங்கள்கிழமை, வாழ்க்கை
ஆரம்பமாயிற்று என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி
இருந்தால் அது ஒரு திங்கள் காலை மூன்று மணிக்கு
ஆரம்பமாகி இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் ஞாயிறு என்று ஒன்று அதற்கு முன்னே
இல்லாமல் எப்படி திங்கள் என்ற ஓர் ஆரம்பம் ஏற்பட
முடியும்? 'இரவு' என்று ஒன்று முதலில் இல்லாமல் 'பகல்'
என்ற ஒன்று எப்படி ஆரம்பமாகும்? நன்றாக யோசனை
செய்யுங்கள்.

நீங்கள் அதைக் கோடிட்டுக்காட்ட முடியாது. அது
முட்டாள்தனமானது. நீங்கள் ஒரு கோடு போட்டுக்
காட்டக்கூட, அதற்கு முன் ஏதோ ஒன்று தேவைப்படு
கிறது.

அப்படி இல்லாவிட்டால் கோடு போட்டு
இரண்டாகப் பிரித்துக்காட்ட முடியாது. இரண்டு
பொருள்கள் இருந்தால்தான் ஒரு கோடு போட்டுக்காட்ட
முடியும்.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் இருந்தால் எப்படி கோடு
போட முடியும்? எதன் மேல் கோடு போட முடியும்?
பக்கத்தில் ஒருவர் வசித்தால்தான் நீங்கள் உங்கள்
வீட்டைச் சுற்றி வேலி போட முடியும்? பக்கத்தில் யாருமில்லை
வசித்தால்தான் உங்கள் வீட்டைச் சுற்றி வேலி போட முடியும்?
இருக்க முடியும்? வேலியே வேலி இல்லை யே!

[illegible]

“வாழும் சலை” என்று சொல்லுவது உங்களுக்குப் பிடித்தும் என்று எனக்குத் தெரியும். அப்படிக் கூறினால் உங்கள் மனம் தி நம்பிப்பதும் என்றும் எனக்கும் தெரியும்.

அதன் மனம், "ஆமாம்! நாம் செய்வது நாம் வளர்ந்து மிகவும் வளர்ந்து வந்தோம்" என்று கூறிக்கொள்ளும் இளைத்த உங்கள் அகங்கார மனம் விரும்பும் அசுவேதான், நான் தெரிந்தே அதை 'இரத்தம் சலை' என்று அழைக்கிறேன். துவம் செய்தல்' என்பது ஓர் இரத்த சலாகான். இது உங்கள் மனதுக்கு அதிர்ச்சியாகத்தான் இருக்கும்.

ஆனால், அப்படி அதை அழைப்பதுதான் சரியான ஆதம். என்னில் துவம் செய்தல் ஒருவகையில் உங்கள் அகங்காரத்தை உங்கள் முனைப்பை அழிப்பதற்கு ஒப்பாதும். உங்கள் அகங்காரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டே வழிகள்தான் உண்டு. ஒன்று அது வளர்ந்து கொண்டே செல்லவேண்டும். அல்லது மறைந்து கொண்டே செல்ல வேண்டும்.

உங்கள் மனம், தன் முனைப்பின் மேலும் மேலும் வளர்ந்து உறுதியானால், அது அழிவிற்குத்தான் உங்களை இட்டுச் செல்லும். அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உங்களை இறுக்கிவிடும். உங்களைச் சுற்றி ஒரு சிறைமை உண்டாக்கிவிடும். அதனால் நீங்கள் திணறுவீர்கள். பூமியில், அதுதான் உங்களுக்கு நரகமாகிவிடும். இந்த அகங்கார வளர்ச்சி, ஒரு புற்றுநோய் மாதிரிதான். அது உங்களுக்குத் தெரியாமலேயே உங்களைப் பிள்ளைப் பிள்ளை சாகடிக்கும்.

ஆகவே இயற்கைப், துவம் செய்தல் என்பது அகங்காரத்தை மறைப்பது மட்டும்தான். அது உண்மையான அகங்காரத்தின் மறைப்பதான்.

3

ஆழமாக வாழுங்கள்

கேள்வி 8: "நீங்கள் இறப்பைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசப் பேச வாழ்வதற்கான என் ஆசை மிகவும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. நான் இதுவரை புரிந்துகொண்டேன். வாழ்வும், மரணமும் நெருங்கிவரும் பொழுது வாழ வேண்டுமென்ற துடிப்பு. ஆவல் மிக அதிகமாவதை உணருகிறேன். என்னுடைய நிறைவேறாத ஆசைகளை துறக்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட மறுக்கிறேன். ஒருவன் இதுவரை அடையாததை எப்படி துறக்க முடியும்? உண்மையோ அல்லது மாயையோ, நான் கின்னும் உடல் அளவில் சகலத்தையும் அனுபவிக்கத் துடிக்கிறேன். இதைப் போன்றதோர் ஆவல் எனக்கு இதற்கு முன் ஏற்பட்டதில்லை. இது எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் உள்ளது. தயவு செய்து விளக்குங்கள்."

நான் "இறந்துவிடுங்கள்" என்று சொல்லும்பொழுது நீங்கள் "ஆழமாக வாழுங்கள்" என்ற அர்த்தத்தில்தான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் முழுமையாக, ஆழமாக வாழாமல் எப்படி இறக்க முடியும்? முழுமையான வாழ்வில்தான் இறப்பும் அடங்கி இருக்கிறது.

அந்த ஆழமான - அழகமான வாழ்வில் எந்தெந்த மாணம், மிகவும் அழகாகவே இருக்கும். அப்பொழுது இறப்பு மிக இயல்பாகவும், அமைதியாகவும், மிக இயல்பாகவே அமையும்.

மனம் இறக்கும் கலை என்று சொல்லும் பொழுது
மனம் இறக்கும் கலை என்றும் சொல்லவில்லை.
உண்மையில் நீங்கள் மனத்தைப் பயந்தால், நீங்கள்
வாய்மையைப் பயப்படுகிறீர்கள் என்று அந்தப் பதில்
சொல்லியதை மீட்ட வந்தால் இது தெரிந்திருக்கிறது.

ஒரு மனிதன் மரணத்திற்குப் பயந்தால், அவன்
வாய்மையைப் பயப்படுகிறான் என்று சொன்னோன். ஏனெனில்,
வாய்மையை மனத்தைக் காண் அழைக்கிறது. நீங்கள் உங்கள்
சகிக்கப்படாமல் உங்கள் சகலவற்றை அடிக்கொண்டால்
உங்களுக்கு உங்கள் தன்மையை வகையையையும் தடுக்கும் என்று
புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

உண்மையிலேயே உங்கள் தன்பர் வந்து சந்தைத்
துட்டினாலும், நீங்கள் திரும்பப் பயப்படுகிறீர்கள். அது
உண்மையில் தன்பன் அல்லது எதிரியா என்று எப்போது
நிர்ணயிப்பது? தன்பன் கூட எதிரியாக மாறலாம். சந்தை
தன்பனைத்தாக திரும்பப் பொழுது எதிரிகூட துண்டி
விட்டால், மார்ச் சண்டை இப்போது யெல்லாம் சந்தைச் சந்தை
வீடுகள்.

இந்த மனத்தைப் பயப்படுகிறால், மக்கள் உண்மை
கண்டுபிடிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இயல்பாக
உண்மையாக வாழலே இல்லை. அப்படி அவர்கள்
வாழ்க்கை. அதன் உச்சத்தன்மையில், மனம் இறந்து
கொண்டிருக்கிறது உண்மையில்.

இதை நீங்கள் எப்போது கண்டுபிடிக்க உண்மையில்
நினைவாக உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில்
உண்மையில் வாழ்கிறீர்கள். அவர்கள் உண்மையில்
உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில்

அந்த மனத்தைச் சந்தையின் மீது உண்மையில்
உண்மையில் தாதுகொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அது மனத்தின் அருகில் இருந்து திரும்பு. அதிவேகம் பல
காலமாகவே பெரும்பாலான பெண்களுக்கு உச்ச உணர்வு
என்றால் என்னவென்பதே தெரியாது. அவர்கள்
உணர்வின் அடிமட்டத்திலேயே இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல், பெரும்பாலான ஆண்கள்கூட இந்த
பயக்கால் பீடிக்கப்பட்டு அவதிப்படுகிறார்கள். தாதுக
கொண்டிருந்து ஒன்பது பேர். இதேபோல் உச்ச உணர்வு
அடைவதற்கு முன்பே தன் சக்தியை வெளியேற்றி
விடுகிறார்கள். உச்சத்தன்மையை அடைந்தால் அதில்
நீடித்து நிற்கப் பயப்படுகிறார்கள்.

இப்பொழுது உள்ள பெரும்பாலான ஆண்கள்,
பெண்களுக்கு 'உச்ச உணர்வு' என்ன என்றே தெரியாது.
அதை அடைய அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில்
அதற்கு தன்மையில் திரும்பு உன்னே துண்டித்து. அந்த
உச்சத்தன்மையில் நீங்கள் திரும்புபோல் உணர்ச்சிகள்

ஒரு பெண் உச்ச உணர்வில் தன்னை அறியாமல்
தன்மையில். சந்தைகள். செதுக்கிறார்கள். சிலசமயம்,
"உண்மை. தான் திரும்பி வருவாள். என்னவோ மேலும்
தெரிவதில்லை" என்று சந்தையின் செதுக்கிற
இயல்புத்தான் நடக்கும்.

அந்த கட்டத்தில் அந்த அந்த உச்ச உணர்வில் உச்ச
உணர்வு மனம் திரும்பி திரும்பி தன் மனமற்ற நிலை
வருவது. அப்போது அந்த உச்ச உணர்வு ஆரம்பித்து
திரும்பி அந்த உச்ச உணர்வின் அந்த அந்த

இந்த மனத்தில் தான் உண்மையில் உண்மையில்
உண்மையில் திரும்பி திரும்பி திரும்பி திரும்பி
உண்மையில் திரும்பி திரும்பி திரும்பி திரும்பி
உண்மையில் திரும்பி திரும்பி திரும்பி திரும்பி
உண்மையில் திரும்பி திரும்பி திரும்பி திரும்பி

என்னால், இரப்பும் வாழ்வின் ஒரு பகுதிதான். நீங்கள் வாழ்வை புழப்பையாக நேசித்தால், இரப்பை உங்களால் எப்படி ஒதுக்க முடியும்? நீங்கள் இரப்பையும் விருப்பித்தால் ஆகவேண்டும். நீங்கள் ஒரு மனமா

விரும்பி நேசித்தால், அது மலர்ந்து உதிர்வதையும் நேசித்தால் அண்ணாடும்

நீங்கள் ஒரு பெண்ணை உண்மையிலேயே விரும்பினால் அவளின் வயதான நிலையிலும் அவளை விரும்பத்தான் வேண்டும்.

அதேபோல் அவள் இறக்கும்பொழுதும் அதையும் விரும்பித்தான் ஆகவேண்டும். இத்தனை சம்பவங்கள் அடங்கியதுதான் ஒரு பெண். அவளுடைய முதுமை வெளியிலிருந்து வந்தது அல்ல; அவளுக்குள்ளேயே காலத்தால் மாற்றம் அடைகிறது.

அவளுடைய வழுவழுப்பான முகம், முதுமையில் சுருக்கம் காண்கிறது. நீங்கள் அவளை மிகவும் ஆழமாக நேசித்தால் அந்த சுருக்கத்தையும் நேசிக்கத்தான் வேண்டும்.

ஏனெனில் அந்த சுருக்கங்கள் இப்பொழுது அந்த பெண்ணின் ஓர் அங்கமே. நீங்கள் ஒரு ஆணை முழுமையாக நேசிக்கிறீர்கள். அவனது முதுமையில் அவனது தலைமுடி வெண்மையாகிறது. நீங்கள் அந்த வெண்மையையும் நேசிக்கத்தான் வேண்டும். அது வெளியிலிருந்து ஒரு விபத்தினால் ஏற்பட்டது அல்ல, வாழ்வு விரிந்துகொண்டே செல்லக்கூடியது.

இப்பொழுது அந்தக் கருமை நிற முடி மாறி, வெண்மையாகிவிட்டது. அதை நீங்கள் ஒதுக்காதீர்கள். வெறுக்காதீர்கள். ஏனெனில் அது அவனின் ஓர் அங்கம்தான். நீங்கள் அதை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

அதேபோல அவன் வயோதிகத்தையும் இயலாமையையும் நேசியுங்கள். பிறகு ஒருநாள் அவன் மறைந்தே விடுவான். அப்பொழுது அதையும் நேசியுங்கள்.

உண்மையான அன்பு எல்லாவற்றையும் நேசித்தல். அன்புக்கு அன்பைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாது. ஆகவேதான், அன்பும் இறப்புக்குச் சமம் என்று கூறினான். நீங்கள் இறப்பையும் விரும்பி அன்பு செலுத்தினால் வாழ்வின் மீது அன்பு செலுத்துவது என்பது மிக எளிது. அது ஒன்றும் கஷ்டமில்லை.

ஆனால் சங்கடம் எங்கே வருகிறது என்றால் இந்த கேள்வியைக் கேட்டவர் தன் வாழ்நாளில் உவமற்ற அடக்கி வைத்துக்கொண்டு இருந்ததால், இப்பொழுது வாழ்வைக் கண்டு பயப்படுகிறார். இந்த அடக்கி வைக்கப்பட்ட ஆசைகள் இப்பொழுது அபாபசரமான நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன.

மேலும் மேலும் இப்படியே அடக்கிக்கொண்டு போனால் அவர் இயற்கை உணர்வையெல்லாம் மறந்து ஒரு ஜடம்போல்தான் வாழ்வார். அவருடைய அழகை ரசிக்கும் தன்மை, இரக்க உணர்வு, தெய்விக நினைவு அனைத்தையும் பிறகு இழந்துவிடுவார். ஒரு கட்டத்தில் அவர் எதைச் செய்தாலும் அதில் அழகோ, அன்போ இருக்காது.

ஓர் அழகிய கதை சொல்லுகிறேன்.

சின்மயா இதை எனக்கு அனுப்பி இருக்கிறார். அவர் மிகவும் ரசிக்கக்கூடிய ஜோக்துகளை அனுப்புவார்.

ஒரு சமயம், ஒரு கப்பல், ஒரு தொலைதூர இடத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. அங்கு குரங்கு கூட்டங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது. முக்கியமாக பெண்களே கிடையாது. அங்கு சென்றபின் தன் கப்பலில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அந்த குரங்குகளுடன் சல்லாபித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து கப்பலின் மாலுமீ அகிர்ச்சி

அடைந்தார். 'இதைப்போன்ற அசிங்கமான செயலை நான் ஒருக்காலும் செய்யமாட்டேன்' என்ற அவர்களிடம் அவர் வெறுப்பாகக் கூறினார்.

அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் இப்படி பழைய வழக்கத்தில் இருக்காதீர்கள்" என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினார்கள். ஆனால் நாட்கள் ஆக ஆக அந்த மாலுமியால் தன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஒரு நாள் தன் கையில் அகப்பட்ட குரங்குடன் அவரும் சல்லாபிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். இதைப் பார்த்து மற்ற அனைவரும் சிரிக்கத் தொடங்கினர்.

இதைப் பார்த்து அந்த மாலுமி ஆச்சரியம் அடைந்து, "எதற்காக இப்பொழுது சிரிக்கிறீர்கள்... நீங்கள்தானே என்னை இப்படி செய்யத் தூண்டினீர்கள்" என்றார்.

அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் இருக்கிறதிலேயே மிகவும் அசிங்கமான குரங்கைத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறீர்கள்" என்று சிரித்தார்கள்.

ஆகவே, நீங்கள் ஆசைகளை அடக்கி அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தால் முடிவில் ஓர் அசிங்கமான வாழ்க்கையில்தான் தள்ளப்படுவீர்கள். அப்பொழுது அந்த பயத்தால் நீங்கள் உங்கள் சுய உணர்வை இழந்து என்ன செய்கிறோம் என்று புரியாமல் தவிப்பீர்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு நரம்பு வியாதி உடையவராவீர்கள்.

ஆகவே, இந்த அடக்குதலை விட்டுவிட்டு வாழ்க்கை யாடு ஓட்டி மிகவும் நிதானமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். இதை அனுசரித்து ஒத்துழைத்துச் செல்லுங்கள். இது முழுக்க முழுக்க உங்களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை. அதில் குற்ற உணர்வுக்கே இடமில்லை.

இந்த வாழ்க்கையை நேசிக்க வேண்டும். அதில் முழுமையாக வாழ வேண்டும். அதைப்பற்றி நன்றாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அதனுடனேயே இருந்து வரவேண்டும். அதை விலக்கக்கூடாது.

எந்தமாதிரியான நோக்கங்களை, கடவுள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறாரோ, நீங்கள் அதை முழுவதுமாக பின்பற்ற வேண்டும். இதன்மூலம் நீங்கள் 'நிறைவை' அடையவேண்டும். இது தேவை, தேவையற்றது, நல்லது, இது கெட்டது என்று தீர்மானிக்க நீங்கள் யார்?

இப்பொழுது நீங்கள் வாழும் வாழ்க்கைதான் முடிவானது அல்ல என்று எனக்குத் தெரியும். இதற்குப் பின்னால் ஓர் பேரின்ப வாழ்வு இருக்கிறது. ஆனால் அது மறைந்தே இருக்கிறது. இந்த வாழ்க்கைக்கு எதிராகச் சென்று அந்த வாழ்க்கையை அடைய முடியாது.

இந்த வாழ்க்கையை நீங்கள் முழுமையாக அனுபவித்துத்தான் அதற்குச் செல்ல முடியும். கடலின் மேல் அலைகள் அடித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த அலைகளுக்கு அடியில்தான் அமைதியான கடல் இருக்கிறது. அந்த அலைகளின் பாய்ச்சலையும் உறுமலையும் கண்டு பயந்து அதிலிருந்து தப்பித்து ஓட நினைத்தால் நீங்கள் அந்த ஆழமான - அமைதியான கடலின் உள்ளே செல்லுவதை தவிர்க்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம்.

அதில் தைரியமாகக் குதியுங்கள். அந்த அலைகளும் அக்கடலின் ஒரு பகுதியே என்று புரிந்து குதியுங்கள். அந்த அலைகளின் ஊடே ஆழமாகச் செல்ல முயலுங்கள். அப்பொழுது அந்த அலைகள் மறைந்துவிடும். பிறகு ஒரே அமைதி. ஆழமான அமைதிதான்.

இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவருக்கு இதுதான் என் பதில். நீங்கள் இவ்வளவு காலம் காத்திருந்தீர்கள். போதும், இதற்குமேல் தேவை இல்லை.

ஓர் இத்தாலிய ஜோக் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள்.

போப்பின் நெருங்கிய வேலைக்காரன் அவருக்கு காலை உணவை எடுத்து வந்தான். அப்பொழுது கால் இடறி உணவெல்லாம் கீழே விழுந்துவிட்டது. அவன் கீழே தடுக்கி விழும்போது, “அட பாழாய்ப் போன கடவுளே” என்று கோபமாகக் கத்தினான். அந்த புனித போப்பாண்டவர் தன் அறையின் கதவைத் திறந்து வந்து “இங்கே யாரையும் சபிக்கக்கூடாது மகனே! அதற்கு பதில் ‘மேரியே! மன்னியுங்கள்’ என்று சொல்” என்றார்.

ஆனால் அடுத்த நாள் காலையும் இதேபோல் அந்த வேலைக்காரன் மறுபடியும் விழுந்தான். அப்பொழுதும் தன்னையறியாமல், “அட பாழாய்ப் போன கடவுளே” என்று கத்தினான். அதற்கு அந்த புனித போப் மறுபடியும், “சபிக்கக்கூடாது, மகனே! மேரியே மன்னியுங்கள்” என்று சொல்” என்றார்.

ஆனால் மூன்றாவது நாள் இதே போல் தடுக்கி விழும் பொழுது, மிகவும் பயந்துபோய் நடுங்கிக்கொண்டே, ஞாபகமாக, “மேரியே! மன்னியுங்கள்” என்று உருக்கமாகக் கூறினான்.

ஆனால் அதற்கு அந்த புனித போப்பாண்டவர், “போதும்! பாழாய்ப் போன கடவுளே என்று சொல்லு. இது மூன்றாவது தடவை. அவ்வளவுதான்” என்றார்.

மேலும் அவர், “இது உன்னுடைய வாழ்க்கை. ஒவ்வொரு நாளும் உன்னுடைய காலை உணவை தவறுதலாக வீணடிக்க வேண்டாம். இரண்டு தடவை

‘மன்னியுங்கள்’ என்று கோரலாம். ஆனால் மூன்றாவது தடவை கடவுளையே திட்டலாம். தவறில்லை” என்றார்.

கேள்வி 9: “ஒரு பெரிய மலையில், நான் ஒரு சிறிய பாறையாக இருக்கிறேன். இதைக்கூட உணருவதற்குத் தைரியம் இல்லை. ஆனால் அப்படி ஒரு கனவு காண ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் ஆறு, கடல் மற்றும் ஆகாயம் என்று வாழ்வை வர்ணிக்கிறீர்கள். இந்த சிறிய வனுக்கு எப்படி நீங்கள் சந்நியாசம் கொடுக்க விரும்புகிறீர்கள்? ஒரு பெரிய மலைச்சிகரத்தில் நான் ஒரு சிறிய பாறையாகத் தானே இருக்கிறேன்?”

ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிறிய பாறைதான். நீங்கள் அந்த உச்சமான நிலையை அடைந்தால் அன்றி, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறிய பாறைதான். ஆனால் இப்பொழுது இப்படி இருப்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. ஏனெனில், உங்களுக்குள்ளே உள்ள கடவுள் தன்மை குறட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், நீங்கள் உங்களை மிகச் சிறிய பாறையாக உணருகிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் அதை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டும். ஆகவேதான், நான் உங்களுக்கு சந்நியாசம் கொடுக்கிறேன்.

நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். “எனக்கு எப்படி சந்நியாசம் கொடுப்பீர்கள்?” என்று.

சந்நியாசம் வழங்குவது என்பது, உங்களை விழிப்படையச் செய்தல், உங்களைத் தட்டி எழுப்புதல், உங்கள் விழிப்புணர்வுக்கு ஓர் உதறல் கொடுத்தல் - இதைத் தவிர வேறில்லை. சந்நியாசம் என்பது ஓர் அலாரம் மணி போல் கருதுங்கள்.

“இப்படி என்னைக் கருதுவதற்கு (சிறிய பாறை யாகக் கூட) தைரியம் இல்லை.” என்று சொன்னார்கள். “ஆனால் அப்படி கனவு காண்கிறேன்” என்கிறார்கள்.

ஒரு பாறை எப்பொழுதும் தன் வளர்ச்சியை மறுக்கும். அது கனவு காண்பது மூலம் தன் எதிர்காலத்தையே பாழடித்துக்கொள்ளும். ஏனெனில் கனவு காணுதல் எப்பொழுதும் ஒரு தடைதான். கனவு காணுதல் மூலம் நாம் உண்மையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறோம்.

வேறு வழி தப்பிப்பதற்கு தெரியாததால், கனவு காண்கிறோம். இது ஒரு வழிதான் உள்ளது.

நீங்கள் என் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே கனவு காணலாம். நீங்கள் உடல் அளவில் இங்கே இருக்கலாம். ஆனால் உங்கள் மனமோ ஆயிரம் எண்ணங்களில் மூழ்கி மாறி மாறிச் சென்று கொண்டிருக்கும். உங்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றியோ அல்லது நடந்த நிகழ்ச்சியையோ அசை போடலாம். அதேபோல நான் சொல்லுவதற்கு ஒத்தோ அல்லது மாற்றமாகவோ உங்களுக்குள்ளே சர்ச்சை செய்துகொண்டு இருக்கலாம். அப்பொழுது நீங்கள் என்னைவிட்டு விலகியே நிற்கிறீர்கள். என்னை தவிர்க்கிறீர்கள்.

நான் இங்கு ஓர் “உண்மை”யாக இருக்கிறேன். இங்கு நீங்கள் எதையும் கனவு காணத் தேவையில்லை. நீங்கள் “நீங்களாக” மட்டும் இருங்கள். அப்பொழுது ஓர் அபூர்வமான தன்மையை அடைவீர்கள். ஒரு பெரிய மாறுதல் உங்களுக்குள் ஏற்படும்.

ஆனால், நாம் கனவு காண்பதிலேயே காலத்தைச் செலவிடுகிறோம். ஒருவன் ஒரு பெண்ணை விரும்பினால்

அவளைப்பற்றி கனவு காண்கிறான். சாப்பிடும்பொழுதும் கனவு காண்கிறான்.

சூரியன் உதயமாகும் காலை வேளையில், வாழ்வு மறுபடியும் மலரும் வேளையில், மற்றும் நடக்கும் பொழுதும், வேறு எதைப்பற்றியோ கனவு கண்டு கொண்டே செல்லுகிறான். அவன் சந்திப்பதில் எதிலும் கவனம் செலுத்துவது இல்லை.

கனவு காணுதல் நம்மை குருடாக்கி விடுகிறது. அதனால் “உண்மை”யை தொலைத்துவிட்டே வருகிறோம்.

“ஒஷோ, நீங்கள் ஏன் ஆறு, கடல் மற்றும் ஆகாயம் என்று வர்ணிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள்.

ஏனெனில் அவற்றையெல்லாம் அடையக்கூடிய தகுதி உங்களுக்கு உண்டு என்று காட்டத்தான். இந்தப் பாறைக்கு இறக்கை முளைத்துப் பறக்கக்கூடிய தகுதி உண்டு. நானே ஒரு காலத்தில் ஒரு பாதையாகத்தான் இருந்தேன். பிறகு இறக்கை முளைத்துப் பறக்க ஆரம்பித்தேன். ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், உங்களுக்கும் அது சாத்தியம்தான். நீங்கள் அதை அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆகவேதான் நான் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தப் பாறை ஒரு மலராகவோ, ஒரு கடலாகவோ அல்லது ஆகாயமாகவோ மாறக்கூடும். அதனுடைய சாத்தியக் கூறுகள் அளவிட முடியாதவை. கடவுளின் தகுதிகள் அனைத்தும் உங்களுக்கும் உண்டு என்று திடமாக நம்புங்கள். நீங்கள் பல பரிமாணங்கள் உடையவர்கள்.

ஆகவேதான், நான் அவற்றைப் பற்றியே பேசுகிறேன். அப்படி நான் பேசுவதால் இன்றோ அல்லது நாளையோ

கா
இருங்கு ஸா

ஓ6777

தந்தா